

DIAK

Tomi Pöntinen
Sosionomi (AMK), diakoniatyö
Diakonia-ammattikorkeakoulu
Opinnäytetyö, 2025

Nuorten aikuisten hengellinen ohjaus

**Kyselytutkimus kirkon nuorten aikuisten työstä
vastaaville työntekijöille**

TIIVISTELMÄ

Tomi Pöntinen

Nuorten aikuisten hengellinen ohjaus – Kyselytutkimus kirkon nuorten aikuisten työstä vastaaville työntekijöille

52 sivua, 1 liite

Kevät 2025

Diakonia-ammattikorkeakoulu

Sosionomi (AMK), diakoniatyö

Tämän tutkimuspainotteisen opinnäytetyön tarkoituksena oli kartoittaa nuorten aikuisten hengellisen ohjauksen toteutumista Suomen evankelis-luterilaisessa kirkossa. Tavoitteena oli kyselyn avulla selvittää, miten ja millaisessa ympäristössä ohjaamista tehdään, ja esittää tuloksissa toimivia käytänteitä sekä hyviä ideoita työn tekemiseen. Tutkimuksen yhteistyökumppanina toimi Sääksmäen seurakunta Valkeakoskella.

Aineistonkeruumenetelmänä toimi sähköinen Microsoft Forms -kysely, joka suunnattiin nuorten aikuisten työssä mukana oleville kirkon nuorityönohjaajille, diakoniatyöntekijöille ja papeille. Kyselyssä oli 20 kysymystä, joilla selvitettiin ohjaukseen vaikuttavia olosuhteita, hyvinvointia edistäviä vaikutuksia sekä työn haasteita ja erityispiirteitä. Kyselyyn vastasi 29 (N=29) työntekijää. Vastausten analyysivaiheessa määrällisen aineiston käsittelyssä käytettiin yhden ja kahden muuttujan analyysiä, laadullinen avointen kysymysten aineisto analysoitiin sisällönanalyysillä.

Tutkimustuloksista selvisi, että käytettyjen ohjausmenetelmien kirjo on hyvin laaja. Ohjausta tehtiin pääasiassa erityisesti kohderyhmälle toteutetussa seurakunnan toiminnassa, ja tilanteissa korostui erityisesti läsnäolon ja keskustelun merkitys. Hengellisessä ohjauksessa hengellisyys ilmeni vastaajilla luontevimmin osana tavallista toimintaa. Työn haasteiksi vastaajat mainitsivat nuorten aikuisten lisääntyneet psykososiaaliset ongelmat, puutteet henkilöstöresursseissa sekä työn jatkuvan kiireen.

Tutkimuksen perusteella nuorten aikuisten hengellisen ohjaus näyttäytyy monipuolisena ja hyvinvointia lisäävänä työmuotona Suomen luterilaisessa kirkossa. Tämän tutkimuksen tuloksissa esitetyt toimivat käytänteet sekä erilaiset ohjausmenetelmät voivat auttaa seurakuntia tarkastelemaan sekä kehittämään nuorten aikuisten parissa tehtävää tärkeää työtä.

Asiasanat: evankelis-luterilainen kirkko, hengellinen ohjaus, kyselytutkimus, nuoret aikuiset, seurakunta

ABSTRACT

Tomi Pöntinen

Spiritual Guidance for Young Adults - A Survey for Employees Responsible for Young Adult Ministry in the Church

52 pages, 1 appendix

Spring 2025

Diaconia University of Applied Sciences

Bachelor of Social Services

The purpose of this research-oriented work was to examine how spiritual guidance for young adults is carried out within the Evangelical Lutheran Church of Finland. The aim was to conduct a survey to determine how and in what kind of environments this guidance takes place, and to highlight effective practices and good ideas for conducting this work. The research was conducted in collaboration with the Sääksmäki Parish in Valkeakoski.

Data were collected using an electronic Microsoft Forms survey, targeted at church youth workers, deacons, and pastors involved in work with young adults. The survey included 20 questions that explored factors influencing guidance, its impact on well-being, as well as the challenges and specific features of this type of work. A total of 29 (N=29) church employees responded to the survey. In the analysis phase, quantitative data was examined using single- and two-variable analysis, while the qualitative open-ended responses were analyzed using content analysis.

The results revealed a wide range of guidance methods being used. Guidance primarily took place in church activities specifically designed for the target group, and the importance of presence and conversation was particularly emphasized. In spiritual guidance, spirituality was most naturally expressed as a part of everyday activities. Respondents identified increasing psychosocial challenges among young adults, staff shortages, and constant time pressures as the main challenges of the work.

Based on the study, spiritual guidance for young adults appears as a diverse and well-being-enhancing form of ministry within the Evangelical Lutheran Church of Finland. The effective practices and various guidance methods presented in the results of this research can help parishes reflect on and further develop this important work with young adults.

Keywords: Evangelical Lutheran Church, parish, questionnaire survey, spiritual guidance, young adults

SISÄLLYS

1 JOHDANTO	4
2 KESKEISET KÄSITTEET JA TEOREETTISET LÄHTÖKOHDAT	5
2.1 Nuoren aikuisen hengellisyys, henkisyys ja spiritualiteetti	6
2.2 Hengellinen ohjaus ja matkakumppanuus.....	9
2.3 Kirkon hengellisen työn tekijät ja kohtaaminen	10
3 OPINNÄYTETYÖN TARKOITUS, TAVOITTEET JA TUTKIMUSKYSYMYKSET	12
4 AINEISTON KERUU JA ANALYYSI	13
4.1 Tutkimusympäristö ja tutkimusstrategia	14
4.2 Kyselytutkimuksen teoreettisia lähtökohtia.....	15
4.3 Kyselylomake ja aineiston keruu	16
4.4 Aineiston yleiskatsaus.....	17
4.5 Käytetyt analyysimenetelmät	18
5 TULOKSET	21
5.1 Kyselyn osa 1, tutkimusjoukon taustatiedot	21
5.2 Kyselyn osa 2, ohjausympäristö ja käytetyt menetelmät	24
5.3 Kyselyn osa 3, hyvinvointi ja osallisuus.....	32
5.4 Kyselyn osa 4, ohjaustyön haasteet, erityispiirteet ja onnistumiset	33
5.4.1 Ohjaustyön erityispiirteitä ja haasteita.....	34
5.4.2 Hyviä toimintoja nuorten aikuisten hengelliseen ohjaukseen	37
5.4.3 Vapaan sanan ajatuksia.....	38
6 EETTISYYS JA LUOTETTAVUUS	40
7 TULOSTEN TARKASTELUA.....	41
8 POHDINTA	44
LÄHTEET.....	48
LIITE 1. SAATETEKSTI JA KYSELYLOMAKE	53

1 JOHDANTO

Ei ole mikään uusi havainto, että Suomen luterilainen kirkko on nyt ja tulevaisuudessa monien erilaisten haasteiden edessä. Esimerkiksi uskonnollisuus on kahdenkymmenen viime vuoden ajan tasaiseen tahtiin vähentynyt, ja muut hengellisyyden sekä henkisyyden muodot ovat samaan aikaan kasvattaneet suosiotaan (Salomäki ym., 2024, s. 95–96). Vaikka laskeva kirkon toimintaan osallistumisen trendi koskee myös nuorempia ikäluokkia ja muun muassa rippikoulua, tavoittaa kirkko rippikouluikäiset nuoret yhä melko hyvin.

Rippikoulun kävi Suomessa hieman yli 73 prosenttia 15-vuotiaiden ikäluokasta esimerkiksi vuonna 2023, ja osa jää sen jälkeen vielä isoskoulutukseen ja muuhun seurakunnan toimintaan mukaan (Suomen ev.lut. kirkko, 2024). Nuorten aikuistuesssa osallistuminen kirkon toimintaan kuitenkin vähenee merkittävästi. Kirkon tutkimuskeskuksen vuoden 2024 tilastoissa suurin kirkosta eroava ikäryhmä on 20–29-vuotiaat lähes 15 000:lla eronneella (Suomen ev.lut. kirkko, i.a.-d). Syitä tämän ikäluokan eroamiseen on varmasti useita, mutta millä tavalla erityisesti nuoria aikuisia saataisiin sitoutumaan toimintaan mukaan ja pystyttäisiin tukemaan heidän hengellistä kasvuaan? Joka tapauksessa nuoria aikuisia on yhä toiminnassa mukana, ja olisi mielenkiintoista selvittää, millä tavalla erityisesti hengellinen ohjaus näyttäytyy tässä kohderyhmässä.

Tämän opinnäytetyön aiheena on Suomen luterilaisen kirkon sisällä tehtävä hengellinen ohjaus nuorten aikuisten parissa. Työn tarkoituksena on selvittää, millä tavalla hengellinen ohjaus toteutuu kohderyhmässä – ketkä työtä tekevät seurakunnissa, miten työtä tehdään, millaisissa tilanteissa, millaisin keinoin ja millaisia erityispiirteitä nuoren aikuisten ohjaus sisältää. Opinnäytetyön kyselyn tuloksista voi nousta esiin hyviä vinkkejä sekä toimintatapoja nuorten aikuisten parissa tehtävään työhön seurakunnissa.

Työssäni seurakunnan Sääksmäen seurakunnan nuorisodiakonin viransijaisena päävastuualueenani on koulutyö lukiolla ja ammattikoulussa sekä nuorten aikuisten toiminta yksin ja yhdessä kunnan nuorisotoimen kanssa. Kouluilla hengellisistä asioista keskusteleminen on pitkälti kiinni siitä, haluaako nuori niistä keskustella kohtaamisessa. Hengellinen ohjaus ilmenee näissä tilanteissa vain marginaalisena osana keskusteluja. Seurakunnan järjestämällä leireillä asia on taas toisin; kun ympäristönä on seurakunnan tila, on henkilön omaehtoinen valinta tulla hengelliseen ympäristöön. Kohtaamisten kenttä on siis hyvin monitahoinen, ja siksi aihetta on tärkeää tutkia ja kartoittaa.

Työelämäkumppanina opinnäytetyössä toimi Sääksmäen seurakunta Valkeakoskella. Opinnäytetyön tutkimusosa toteutettiin Microsoft Forms -kyselytutkimuksena Suomen evankelis-luterilaisille seurakunnille hyödyntäen Facebookia, Teamsia sekä sähköpostia.

2 KESKEISET KÄSITTEET JA TEOREETTISET LÄHTÖKOHDAT

Nuori aikuinen, hengellisyys ja kohtaaminen ovat tämän opinnäytetyön tutkimuksen keskeisiä käsitteitä. Ne kätkevät sisällensä paljon erilaisia määritelmiä kontekstista riippuen, ja niitä voidaan yleisellä tasolla tulkita hyvinkin erilaisista lähtökohdista. Myös kyselytutkimuksen laatimisen periaatteet kuuluvat opinnäytetyön keskeiseen teoriasisältöön, ja niitä tarkastellaan myöhemmin aineiston keruun yhteydessä luvussa neljä. Seuraavassa käyn lyhyesti läpi, miten käsitteitä on yleensä määritelty ja mitä näillä käsitteillä tässä tutkimuksessa tarkoitetaan.

2.1 Nuoren aikuisen hengellisyys, henkisyys ja spiritualiteetti

Ihmisen kasvun eri ikävaiheet vaikuttavat olevan yleisesti hyvin kulttuurisidonnaisia ja hankalia määriteltäviä – esimerkiksi milloin vauvasta tulee taapero, lapsesta nuori tai nuoresta nuori aikuinen? Juridisesta näkökulmasta Suomen laki holhoustoimesta rajaa täysi-ikäisyyden alkamaan 18 vuodesta, ja nuorilla tarkoitetaan nuorisolaissa alle 29-vuotiaita henkilöitä (L 442/1999 1. luku 2. §; L 1285/2016 1. luku 3. §). Euroopan mittakaavassa YK:n Nuoret, rauha ja turvallisuus -päätöslauselma määrittelee nuoret myös juuri tälle välille, 18–29-vuotiaiksi (Resolution 2250, 2015). Tätä edellistä ikähaarukkaa käytetään myös tässä tutkimuksessa tarkoittamaan nuoria aikuisia.

Suomen evankelis-luterilaisella kirkolla ei ole olemassa mitään erityistä ikärajaa määritelmää nuorelle aikuiselle, vaan kyse on pääsääntöisesti isokoulutuksen jälkeisestä ikäryhmästä 17–18-vuotiaista noin 30 ikävuoteen asti. Tämä näkyy esimerkiksi kirkon parissa toimivassa Lasten ja nuorten keskuksen nuorten aikuisten vaikuttajaryhmässä NAVI:ssa, jonka toiminta on tarkoitettu 18–29-vuotiaille seurakunnan nuorille (Navi, 2025). Mutta hajontaa on; esimerkiksi Tikkurilan seurakunnassa toiminta on suunnattu kaikille 18–40-vuotiaille, ja mukaan toimintaan saavat tulla kaikki itsensä nuoreksi aikuiseksi mieltävät (Kirkko Vantaalla, i.a.). Raumalla puolestaan toiminta on K18-toimintaa, mutta yläikärajaa ei ole ainakaan nettisivuilla mainittu (Rauman seurakunta, i.a.). Alarajakin voi vaihdella, esimerkiksi Valkeakoskella Sääksmäen seurakunnassa toimintaan voivat osallistua jo 17 vuotta täyttäneet (Nuortenkoski, 2024).

Nuori aikuisuus voidaan määritellä myös filosofisemmin ilman tarkkoja ikärajoja esimerkiksi siirtymävaiheena, maailmankuvana tai yleisenä elämänasenteena (Hauta-aho & Tornivaara, 2009, s. 11). Nuoruus sekä siirtymä aikuisuuteen on moninainen ajanjakso, jossa biologiset, sosiaaliset ja juridiset siirtymät kerrostuvat ja sekoittuvat, ja näiden elementtien intensiteetti ja vaikutukset nuoren elämään ovat hyvin yksilöllisiä (Nuorisoala, i.a.).

Hengellisyyden määritelmä on sekin monitahoinen, kulttuurisidonnainen ja usein myös kovin henkilökohtainen. Suomalaisen Kielitoimiston sanakirja määrittelee

hengellisyyden kahteen osaan – uskonnolliseen ja kirkolliseen. Toisaalta hengellisyys on jonkin hengellisen suunnan uskonnollisuutta, toisaalta sana viittaa kirkolliseen, papilliseen virkaan (Kotimaisten kielten keskus, i.a.).

Sana hengellinen on syytä erottaa henkisyydestä, jolla viitataan enemmän abstraktisti arvoihin ja merkityksiin – sieluun, henkeen ja hengenelämään. Voidaan hieman yksinkertaistaen sanoa, että hengellinen ja hengellisyys liittyvät uskonnolliseen maailmanselitykseen ja tulkintaan Jumalasta. Henkisyyteen ei välttämättä kuulu yliluonnollinen, vaan siinä painottuvat Ihmisen mieli, ajattelu, tietoisuus ja ihmisen omat havainnot. (Malkavaara, i.a.) Luterilaisessa hengellisyydessä keskiössä ovat julistettu ja kirjoitettu Jumalan sana (Suomen ev.lut kirkko, i.a.-a).

Spiritualiteetin käsite puolestaan yhdistää hengellisyyden ja henkisyyden ulottuvuuksia sekä viittaa yleiseen arvojen ja elämän tarkoituksen etsimiseen. Institutionaalinen uskonnollisuus – myös luterilaisuus – on muuttunut tässä ajassa yhä enemmän individualistiseksi spiritualiteetiksi. Moni pitää kansankirkkoa vanhanaikaisena, muodollisena ja kyvyttömänä muuttumaan tämän päivän tarpeisiin. (Kauppila ym., 2021, s. 127; Valtonen & Diakonia-ammattikorkeakoulu, 2009, s. 54.) Tämän päivän trendi vaikuttaa olevan se, että uskomisesta halutaan rakentaa juuri itselle sopiva kokonaisuus; siihen valitaan sellaisia elementtejä, jotka itselle ja omaan uskomusmaailmaan parhaiten kyseisessä elämäntilanteessa sopivat.

Nuorten sekä nuorten aikuisten hengellisyydestä on julkaistu useita mielenkiintoisia tutkimuksia viime vuosina. Norenin suppeahko tutkimus Nuorten aikuisten elämä ja hengellisyys (2021) tutki haastatteluin 12:n pääkaupunkiseudulla asuvan henkilön elämää ja hengellisyyttä. Tuloksista selviää, että tutkimusjoukossa kirkko koetaan vanhanaikaisena instituutiona, jonka arvot ovat osin ristiriitaisia. Näin ollen useimmat nuoret aikuiset haluavat pitää kirkon etäällä elämästään. Lisäksi kirkko ei vastaajien mukaan tarjoa sellaista yhteisöllisyyttä, johon nuori aikuinen haluaisi liittyä mukaan. (Noren, 2021, s. 2–3, s. 75.)

Åbo Akademin huippuyksikkö puolestaan koordinoi tutkijaryhmää, joka tutki nuoria aikuisia 12 maassa ja löysi viisi prototyyppistä tapaa suhtautua uskontoon ja katsomuksiin. Tutkimuksessa löydetyt uskomisen tavat ovat sekulaari humanisti, aktiivinen uskova, sitoutumaton traditionalisti, henkisesti orientoitunut ja irrallinen liberalisti. Tutkimus vahvisti aikaisempia havaintoja siitä, kuinka uskonnollisuus, henkisyys ja sekulaarit elementit ovat toisaalta itsessään erillisiä uskomusjärjestelmien rakennusosia, ja toisaalta niitä voidaan taas käyttää hyvinkin joustavasti limittäin ja lomittain henkilökohtaisten tarpeiden mukaan. (Golo ym., 2022, s. 51–52, s. 68.)

Katri Vappulan toimittama Kirkkohallituksen julkaisu Milleniaalien polut (2023) avaa osuvasti Y- ja Z-sukupolvien hengellisyyttä ja arvoja. Teoksessa päädytään arvioon, että nuoret aikuiset eivät kuitenkaan vierasta kristinuskoa sen liiallisen hengellisyyden takia, vaan Y- ja Z-sukupolvilla korostui etsivä ja tutkiva suhtautuminen hengellisyyteen. (Vappula, 2023, s. 30.) Näyttää siltä, että kohderyhmässä voidaan olla hyvin avoimia yleisuskonnollisuudelle; havainto on hieman samansuuntainen kuin edellä mainitussa Åbo Akademin tutkimuksessa.

Kirkon nelivuotiskertomus Kirkko epävarmuuksien ajassa: Suomen evankelis-luterilainen kirkko 2020–2023 (2024) summaa melko osuvasti Suomen katsomuksellisen kentän ja sen ajankohtaisen tilanteen. Uskonnolliset ja katsomukselliset identiteetit ovat tulleet nykyään yhä moninaisimmiksi – henkilö voi olla esimerkiksi kristitty, humanisti, henkinen ihminen, hengellinen, pakana tai uskonnoton. Näin ollen kirkko joutuu huolellisesti asemoimaan paikkaansa ja merkitystään alati moninaistuvassa katsomuksellisessa ympäristössä. (Salomäki ym., 2024, s. 76, s. 97.)

Samansuuntaisesti toteaa Milleniaalien kirkko -julkaisu vuodelta 2023, jossa tutkija Kimmo Ketola muotoilee tämän ajan erityiseksi käsitteeksi etsijyyden. Etsiminen ja vaeltaminen ovat tuttuja piirteitä eri uskonnollisissa perinteissä, mutta nyt tämä ulottuvuus korostuu laajemmassa mielessä uskonnollisuuden kentässä. Paino on siirtynyt yhä enemmän omista lähtökohdista lähteville tulkinnoille ja uskomuksille. Toisaalta etsijyys ja uusiin ilmiöihin tutustumisen

trendi voi herättää kiinnostusta tutustua myös luterilaisen kirkon toimintaan ja arvoihin. (Mikkola ym., 2023, s. 261.)

2.2 Hengellinen ohjaus ja matkakumppanuus

Nykyaikainen individualismi ja sen kasvu tuntuu voimakkaasti vaikuttavan siihen, että uskosta ja uskonnollisuudesta on tullut entistäkin henkilökohtaisempi asia nyky-yhteiskunnassa. Mistä sitä tietää, että on oikeassa uskossa, mikä siihen riittää - ja kantaako kirkon usko? Näkökulmien ja kysymyksien moninaisuudesta huolimatta Raamatulla ja sen lukemisella sekä rukouksella on yhä keskeinen rooli luterilaisen kirkon sisällä, kun puhutaan esimerkiksi hengellisestä kasvamisesta ja Jumalaan luottamisen lisääntymisestä (Suomen ev.lut. kirkko, 2021, s. 25–26). Tätä taustaa vasten vaikuttaa siltä, että hengellisellä ohjauksella on oma paikkansa luterilaisessa kirkossa monine ilmenemismuotoineen - myös nuorille aikuisille.

Hengellinen ohjaus on melko uusi termi Suomen luterilaisessa kirkossa, ja vasta viime aikoina se on vakiintunut laajempaan käyttöön hengellisessä kontekstissa (Kotila, 2015, s. 5). Hengellisellä ohjauksella voidaan asiayhteydestä ja kristillisestä painotuksesta riippuen tarkoittaa hieman eri asioita. Katoliset ja ortodoksit lähtevät pääosin siitä, että joku uskonnollisesti kokenut henkilö neuvoo ja ohjaa asiakasta ikään kuin yläpuolelta auktoriteettiasemasta. Ohjaajan asema ja persoona korostuvat tällaisessa asiakassuhteessa. Luterilaisuudessa puolestaan tärkeänä lähtökohtana on ohjaajan sekä ohjattavan tasa-arvoinen suhde; kukaan ei neuvo toistaan ylempää. (Porkka, 2018.)

Matkakumppanuus on yksi tapa lähestyä hengellisen ohjauksen käsitettä. Siinä ajatuksena on, että hengellinen ohjaaja ja ohjattava ovat kuin yhteisellä matkalla ihmisenä olemista ihmettelemässä. Matkalla tutkaillaan elettyä ja koettua elämää niin, että ohjattavalla olisi välineitä kokemuksiansa hahmottamiseen. Rukous on matkakumppanuudessa yhtenä kantavana elementtinä. (Porkka, 2018.)

Hengellisen ohjauksen peruslähtökohta on, että se on kokonaisvaltainen prosessi, jossa pohditaan, tutkitaan ja samalla eletään hengellistä elämää ja jumalasuhdetta (Peura, 2015, s. 86). Sielunhoitajan tai ohjaajan ja asiakkaan suhde perustuu ehdottomaan keskinäiseen luottamukseen ja riittävään turvallisuuden tunteeseen, jotka toteutuessaan mahdollistavat elämän ja uskon kysymyksien sekä sisäisen ja ulkoisen todellisuuden reflektoinnin (Holopainen, 2015, s. 94; Porkka, 2015).

Hengellinen ohjaus voi olla monen näköistä ja tapahtua erilaisissa ympäristöissä joko kahdestaan tai isommassa ryhmässä. Hiljaisuuden ystävät järjestää esimerkiksi usean päivän mittaisia ignatiaanisia retriittejä ja arkiretriittejä. Ohjaus voi olla myös henkilökohtaista, jolloin ohjaaja sopii ohjattavan kanssa tapaamisista tarkemmin keskenään. Myös ohjaajan koulutus vaikuttaa menetelmiin ja ohjauksen kokonaistoteutukseen. (Hiljaisuuden ystävät, i.a.) Ohjaus voi siis tapahtua hyvin erilaisissa tilanteissa, joko hyvin suunnitellusti tai enemmän arkisen spontaanisti – molemmille on oma aikansa ja paikkansa (Kotila, 2015, luku Miksi nyt on hengellisen ohjauksen aika?).

Kirjallisuutta hengellisestä ohjaamisesta yleisellä tasolla löytyy runsaasti, esimerkiksi Heikki Kotilan toimittama Hengellisen ohjauksen kirja (2015), jota tässäkin opinnäytetyössä käytetään yhtenä lähteenä. Kirja pohtii hengellisen ohjauksen käsitettä ja ajankohtaisuutta sekä sitä, miten sopivia käytäntöjä ohjaamiseen on etsitty ja millaisena Jumalan ja ihmisen kohtaaminen näyttäytyy tässä ajassa (Kotila, 2015, s. 6). Kotila toteaa muun muassa kirjan ensimmäisessä luvussa, että ohjaamisessa kyse voi olla kahdenvälisestä ohjaussuhteesta tai matkakumppanuudesta, mutta se voi hyvin myös tapahtua pienryhmätoiminnassa tai muun seurakuntatoiminnan yhteydessä (Kotila, 2015, s. 8).

2.3 Kirkon hengellisen työn tekijät ja kohtaaminen

Olennaista tämän opinnäytetyön kannalta on määritellä lisäksi se, kuka kotimaisessa luterilaisessa kirkossa tekee hengellistä työtä ja kenellä on siten

oletettavasti parhaat valmiudet nuorten aikuisten hengelliseen ohjaukseen. Tämä vaikuttaa suoraan siihen, kenelle kyselytutkimus tullaan suuntaamaan.

Kirkko lähtee siitä, että hengellistä työtä tekevät papit, kanttorit, diakoniatyöntekijät sekä ja nuoriso- ja lapsityön työntekijät. Muut työntekijät, esimerkiksi hallinnon, toimistotyön, viestinnän, tietohallinnon ja kiinteistönhoidon henkilöt eivät työssään tee hengellistä työtä. (Suomen ev.lut. kirkko, i.a.-b.) Mutta toisaalta Raamatusta nouseva seurakunnan perustehtävä on läpikotaisin hengellinen; sen valossa voidaan hyvin sanoa, että kaikki seurakunnan työntekijät tekevät kukin paikallaan enemmän tai vähemmän hengellistä työtä (Hassinen, 2015).

Hengelliseen ohjaukseen sisältyy myös aina vahvasti kohtaamisen käsite, sillä ohjaustilanteissa on aina kyse ihmisestä ja hoitavasta vuorovaikutuksesta. Ohjaajan lisäksi ihminen kohtaa merkittäviä oman elämänsä kysymyksiä sekä Jumalan läsnäolon. (Gothóni, 2014, luku Sielunhoidon lähestymistavat ja menetelmät.)

Kirkon tämänhetkinen Ovet auki -strategia (2026 asti) nojautuu vahvasti sitä edeltäneeseen Kohtaamisen kirkko -strategiaan vuodelle 2020. Kirkon keskeisenä tehtävänä molemmissa on kutsua ja rohkaista ihmisiä Jumalan yhteyteen, ja tähän tehtävään kuuluu muun muassa pelastavan evankeliumin julistus, osallisuus sekä sielunhoito (Suomen evankelis-luterilainen kirkko & Kirkkohallitus, 2020, s. 3). Osallisuus, turvan tunne ja välittävyys on kirjattu tavoitteiksi myös pääministeri Orpon Vahva ja välittävä Suomi -hallitusohjelmaan, jossa visioidaan näköaloja Suomen tulevaisuudesta (Valtioneuvosto, 2023).

Erilaiset kohtaamiset ovat merkittävässä roolissa kaikissa kirkon ammateissa, mutta nuorten aikuisten kohdalla niiden merkitys korostuu kaikkein eniten juuri hengellisen työn tekijöillä, erityisesti papistolla, diakoniatyössä sekä nuorisotyössä. Millaista kieltä – sekä hengellistä että arkista – työntekijät käyttävät tilanteissa, kuinka he osaavat huomioida juuri tämän kohderyhmän erityisyyden ja sen toiveet ja tarpeet? Myös kohtaamisen paikalla, kestolla sekä

mahdollisesti siihen sisältyvällä toiminnallisuudella on todennäköisesti merkitystä vuorovaikutuksessa.

3 OPINNÄYTETYÖN TARKOITUS, TAVOITTEET JA TUTKIMUSKYSYMYKSET

Opinnäytetyön tarkoituksena on tutkia kyselytutkimuksella sitä, miten nuorten aikuisten hengellinen ohjaus toteutuu Suomen luterilaisessa kirkossa tänä päivänä. Kysely kohdistetaan kirkon nuorisotyönohjaajille, diakoniatyöntekijöille sekä nuorten aikuisten työstä vastaaville papeille Kyselyllä avulla selvitetään muun muassa kuinka paljon ohjaamistilanteita on, missä ympäristössä kohtaamiset tapahtuvat ja millaisia menetelmiä hengelliseen ohjaukseen käytetään.

Tutkimuksen avulla saadaan vertailukelpoista tietoa nuorten aikuisten keskuudessa tapahtuvasta hengellisestä ohjauksesta Suomessa. Tuloksista voi selvittää mahdollisia alueellisia eroja ja painotuksia, toimivaksi havaittuja työskentelytapoja sekä kehittämistarpeita. Tutkimuksesta saatava tieto antaa ajankohtaista kokonaiskuvaa nuorten aikuisten hengellisestä ohjauksesta ja siinä käytetyistä metodeista, ja siten tuloksia tulkitsemalla seurakunnilla on mahdollista analysoida ja tarvittaessa kehittää kyseistä työmuotoa. Lisäksi tutkimustulokset voivat avata näköaloja nuorten aikuisten sosiaalisen hyvinvoinnin kenttään hieman laajemminkin. Ovatko kohtaamiset ja osallisuus olleet vaikuttamassa jotenkin esimerkiksi syrjäytymisen vähenemiseen ja henkisen hyvinvoinnin lisääntymiseen? Opinnäytetyön prosessi sekä tutkimustyö oman työvastuualueen aiheesta syventää myös opinnäytteen tekijän omaa henkilökohtaista osaamista ja tukee ammatillista kasvua sekä työidentiteetin rakentumista.

Opinnäytetyön tutkimuskysymykset nousivat pitkälti keskeisistä käsitteistä ja niiden lähdemateriaaleista. Myös oma kokemus työelämässä nuorten aikuisten parissa auttoi hahmottelemaan kysymyksiä ja muotoilemaan ne mahdollisimman konkreettisiksi kyselylomaketta silmällä pitäen. Olennainen vaikutin kysymyksissä oli kirkon alati muuttuva toimintaympäristö ja nuorten aikuisten suhtautuminen kirkkoon – millä tavalla kirkko pystyy vastamaan nuorten aikuisten tarpeisiin toiminnassa myös hengellisen ohjauksen keinoin?

Tutkimuskysymykset:

- Millaisissa olosuhteissa ja ympäristössä hengellinen ohjaus tapahtuu?
- Millaisilla menetelmillä hengellistä ohjausta toteutetaan kohtaamisissa?
- Millaisia erityispiirteitä nuorten aikuisten hengellisessä ohjauksessa on ja missä/millä keinoin on onnistuttu?

4 AINEISTON KERUU JA ANALYYSI

Opinnäytetyöllä pyrittiin kartoittamaan nuorten aikuisten parissa toteutuvaa hengellisen ohjauksen tilaa tällä hetkellä Suomessa, ja tarve tähän tutkimukseen nousi suoraan työelämän tarpeista. Toimintatutkimuksissa on yleisesti tärkeää saada aiheesta ajankohtainen katsaus, jotta toimintaa voidaan sen avulla arvioida ja kehittää (Hakala, 2022, s. 22; Karjalainen ym., 2020a). Opinnäytetyön lähteistö tuki tutkimuksen tarvelähtöisyyttä, sillä esimerkiksi Norenin tutkimus toteaa, että uskonnot – myös luterilaisuus – koetaan ylhäältä johdetuiksi instituutioiksi, jotka eivät vastaa nuorten aikuisten tarpeisiin (Noren, 2024, s. 3). Vuoden 2023 nuorisobarometri kertoo puolestaan, että nuorista ja nuorista aikuisista vastaajista kokee itsensä ei uskonnolliseksi sekä samalla ei hengelliseksi lähes 44 prosenttia (Kiilakoski ym., 2024, s. 33).

4.1 Tutkimusympäristö ja tutkimusstrategia

Tutkimuksen kohderyhmänä olivat Suomen luterilaisen kirkon nuorten aikuisten hengellisestä ohjauksesta pääasiassa vastaavat työntekijät – nuorisotyönohjaajat, diakoniatyöntekijät sekä papit. Vaikka monet muutkin seurakunnan työntekijät kohtaavat työssään nuoria aikuisia, tapahtuu hengellinen ohjaus todennäköisimmin juuri valitun työntekijäryhmän toimesta. Ensimmäinen haaste valtakunnallisessa kyselyssä oli se, että luterilaisia seurakuntia Suomessa on yli 350 (Suomen ev.lut. kirkko, i.a.-c). Näin ollen kyselyä ei voitu osoittaa suoraan jokaiselle seurakuntien hengellisen työn tekijälle. Toisena haasteena tutkimuskyselyssä oli se, että sitä ei täysin pystynyt kohdistamaan suoraan oikeille työntekijöille, sillä henkilöiden tarkkaa työnkuvaa ei voinut etukäteen tietää. Näin ollen kyselyyn vastaaminen jäi pitkälti sen varaan, sattuiiko oikea työntekijä sen näkemään ja jakoivatko julkaisun nähneet sen tarvittaessa työstä vastaavalle henkilölle.

Kysely (Liite 1.) toteutettiin vain suomeksi, sillä lomakkeen kääntäminen olisi vienyt liikaa aikaa melko tiiviissä opinnäytetyön toteutusaikataulussa. Toisaalta olisi ollut mielenkiintoinen lisä tutkimukseen selvittää myös suomenruotsalaisten seurakuntien sosiokulttuurisen ympäristön vaikutuksia työalan työhön.

Tutkimusstrategian määrittelyllä on iso merkitys tutkimuksen onnistumiseen, ja tässäkin opinnäytetyössä lähestymistavan valinta perusteluineen oli merkittävässä roolissa. Olennainen kysymys on, millaisin menetelmin asetettuihin tutkimuskysymyksiin saadaan vastauksia? (Hirsjärvi ym., 1997, s. 129–130). Tutkimusstrategiana tässä opinnäytetyössä käytettiin pääasiassa määrällistä, kvantitatiivista tutkimusta.

Tutkimuksen kyselyllä pyrittiin havainnoimaan, tulkitsemaan ja selittämään erilaisia hengellisen ohjauksen olosuhteiden syy- ja seuraussuhteita sekä vertailemaan saatuja tuloksia keskenään. Tällaisen kausaliitteitä arvioivan lähestymistavan ensisijaisena tavoitteena on tiedon tuottaminen (Jyväskylän yliopisto, i.a.). Toisaalta kyselylomake sisälsi myös avoimia kysymyksiä, jotka kuuluvat laadullisen eli kvalitatiivisen tutkimusstrategian piiriin. Avoimilla

kysymyksillä pyrittiin ymmärtämään ilmiön ominaisuuksia sekä merkityksiä kokonaisuuden kannalta laajemmin (Jyväskylän yliopisto, i.a.). Näin kaksi lähestymistapaa parhaimmillaan täydentävät toisiaan, ja niiden tarkkarajainen erottelu on hyvin vaikeaa eikä usein edes tarpeellista (Hirsjärvi ym., 1997, s. 127).

4.2 Kyselytutkimuksen teoreettisia lähtökohtia

Opinnäytetyöhön liittyi kyselylomakkeen laatiminen kohderyhmälle, ja sen laadinnassa tuli ottaa huomioon useita tärkeitä seikkoja, jotka vaikuttivat vastausten määrään ja laatuun. Peruslähtökohta on, että kysymysten tulee pohjautua aina tutkimuksen teoriaan, tavoitteisiin ja asetettuihin tutkimuskysymyksiin (Karjalainen ym., 2020a).

Itse lomakkeella kysymysten muotoiluun tuli kiinnittää erityistä huomiota niin, ettei kysymystekstissä ole väärinymmärryksen vaaraa ja tarpeetonta tulkinnan varaa. Kysymysten looginen järjestys, lomakkeen sopiva pituus sekä kyselyn ulkoasu ja selkeys ovat avainasemassa kyselytutkimuksissa niin, että mielenkiinto vastaajilla säilyy kyselyn loppuun saakka. (Valli, 2015, s. 26–27.) Lomakkeen tulee olla myös riittävän napakka ja lyhyt, sillä ylipitkä kysely karkottaa vastaamishalun; kyselyissä keskimääräisen vastausajan yläraja on noin 15–20 minuuttia (Tampereen yliopisto, i.a.-a).

Query-tyyppisen kyselytutkimuksen tarkoituksena on luoda tietoa siitä, miten eri taustatekijöiden mukaan jakautuneet ryhmät ajattelevat tai kokevat kyseessä olevan asian ja millainen vastausfrekvenssi on eri muuttujilla. Kyselyn tulee olla systemaattinen niin, että tutkittava ilmiö saadaan riittävästi kartoitettua, ja kyselyn edustavuus huomioi tutkittavan ilmiön koko populaation. Kokonaisuus täytyy laatia niin objektiiviseksi ja täsmälliseksi kuin mahdollista, ja kyselyn tulee tuottaa määrällisesti numeromuotoista dataa, jota voidaan vertailla ja analysoida. (Anttila, i.a.)

4.3 Kyselylomake ja aineiston keruu

Opinnäytetyön aineisto kerättiin Microsoft Formsilla luodulla verkkokyselylomakkeella (Liite 1.), joka sisälsi sekä suljettuja että avoimia kysymyksiä. Lomake oli avoinna vastauksille 1.3.-11.3.2025 välisenä aikana, eli 11 päivää. Ajanjaksolle sattui Pohjois-Suomen hiihtoloma, joka vaikutti osaltaan vastaajien tavoitettavuuteen ja määrään.

Lomakkeessa oli neljä osa-aluetta, joiden avulla kyselyn kokonaisuutta pyrittiin jäsentämään ja tukemaan sen loogista etenemistä. Ensin kerättiin vastaajilta maantieteellistä tietoa sekä lisätietoa työyhteisöstä, ja sen jälkeen osassa kaksi pureuduttiin hengellisen ohjauksen toteutumiseen. Osa kolme sisälsi vain yhden kysymyksen, jonka avulla kysyttiin yleisellä tasolla ohjaajan subjektiivista kokemusta ohjauksen vaikutuksista hyvinvointiin ja osallisuuteen. Kyselyn päätti osa neljä, jossa oli kolme avointa kysymystä, jotta vastaajille jäi tilaa selittää halutessaan ohjaustilanteisiin liittyviä ilmiöitä, havaintoja sekä kehittämistarpeita. Tutkimuskokonaisuus sisälsi näin ollen sekä määrällisen että laadullisen tutkimuksen elementtejä.

Kyselyä jaettiin aluksi Facebookissa kirkon nuorisotyönohjaajien ryhmässä, pappien vastaavassa ryhmässä sekä Teamsissa diakoniatyöntekijöiden valtakunnallisessa keskustelukanavassa. Kun kysely oli ollut vastattavissa kolme päivää, oli vastauksia tullut vain muutama. Sen jälkeen siirryttiin käyttämään lisäksi kohdennettuja sähköposteja suoraan seurakuntiin. Näitä viestejä lähetettiin yhteensä kaikkiaan 53:lle kirkon työntekijälle ympäri Suomea vastattavaksi sekä jaettavaksi eteenpäin.

Suunnitteluvaiheessa tavoitteena oli, että kyselylomake tavoittaisi noin 100 seurakuntien nuorten aikuisten työntekijää ympäri Suomea, jolloin mahdollisten vastaajien lukumäärä olisi mahdollisimman suuri. Yleinen lähtökohta kyselytutkimuksissa on, että otoskoon tulisi olla riittävän iso, jotta olisi varmempaa tehdä yleistyksiä perusjoukkoon (Valli, 2015, s. 11).

Suurin osa kyselylomakkeen kysymyksistä oli järkevintä muotoilla sellaisiksi, että vastaaja valitsee valmiista vaihtoehdoista vain yhden tai muutaman sopivimman, tai voi vastata ja kirjoittaa muu, mikä? -vaihtoehdon. Yksinkertaisemmilla kysymysten asetteluilla vastausten analysointi on yleisesti helpompaa toteuttaa (Valli, 2015, luku Mittarin rakentaminen kyselylomaketutkimuksissa). Tällaisia kysymyksiä käytettiin esimerkiksi, kun kartoitettiin, millaisissa tilanteissa ja kohtaamisissa nuorten aikuisten hengellinen ohjaus tapahtuu. Joissakin kysymyksessä käytettiin soveltuvien osien Likertin asteikkoa vastaamiseen, muun muassa silloin, kun kysyttiin sitä, missä määrin hengellinen ohjaus on mahdollisesti edistänyt ohjattavan hyvinvointia.

Avoimia kysymyksiä käytettiin kartoittamaan haasteita ja erityispiirteitä nuorten aikuisten hengellisessä ohjauksessa. Avoimissa vastauksissa vastaaja saa rauhassa pohtia kysymystä ja tuoda esille omia ajatuksiaan, ja näin saatuja vastauksia voidaan myös luokitella monilla eri tavoilla (Valli, 2015, s. 37, s. 45–46). Annetut vastaukset järjestettiin ja analysoitiin ennen kuin niistä tehtiin graafisia kuvaajia, ja anonyymeja avoimia vastauksia käytiin lisäksi läpi omassa alaluvussa opinnäytetyön tuloksissa.

Kysely (Liite 1.) toteutettiin käytännössä vasta sitten, kun lomakkeen kysymykset oli huolellisesti muotoiltu ja hiottu peilaamaan mahdollisimman hyvin opinnäytetyön tutkimuskysymyksiä. Tässä prosessissa oli tärkeää huomioida erityisesti teoreettiset lähtökohdat ja niiden ohjaavuus – mitä kyselyssä kannatti kysyä tavoitteiden saavuttamiseksi ja miksi. Seminaarissa saatu palaute ohjaajilta sekä muut huomiot auttoivat myös osaltaan rakentamaan kyselyn kokonaisuutta. Lisäksi työelämäkumppanilta, Sääksmäen seurakunnan työntekijöiltä, saadut vinkit otettiin huomioon kyselyä rakentaessa.

4.4 Aineiston yleiskatsaus

Tavoitellun tutkimusjoukon koko oli laaja, sillä kysely (Liite 1.) kohdistui koko Suomen evankelis-luterilaisen kirkon seurakuntiin. Potentiaalisia vastaajia oli mahdollisesti satoja, mutta loppujen lopuksi vastauksia kyselyyn saatiin 29

kappaletta, ja tästä lukumäärästä muodostui lopullinen tutkimusjoukko. Tarkkaa kyselyn vastausprosenttia on vaikea arvioida, koska kysely oli anonyymi sekä vapaaehtoinen ja kyselyn nähneiden lukumäärää ei tiedetä. Mutta jos arvioidaan vastausprosenttia asetettuun 100:n vastaajan tavoitteeseen, saadaan vastausprosentiksi 29 prosenttia. Keskimääräinen vastausaika pysyi asetetun tavoitteen mukaisesti alle 15 minuutissa (Taulukko 1).

Taulukko 1. Vastausten yleiskatsaus

Vastausten yleiskatsaus		Suljettu
Vastaukset	Keskimääräinen aika	Kesto
29	14:04	11 Päivät

Kaiken kaikkiaan kyselyssä (Liite 1.) oli 20 kysymystä, joista 12:een oli pakollista vastata. Kysymyksistä viisi oli valinnaisia, ja niissä vastaaja sai halutessaan vastata pakollisten annettujen vaihtoehtojen lisäksi omalla kirjoitetulla tekstillä. Kyselyn lopussa oli kolme avointa kysymystä, jotka olivat myös vapaaehtoisia. Näihin avoimiin kysymyksiin saatiin vastauksia vaihtelevasti; 18, 14 ja seitsemän kappaletta. Vastausten pituus vaihteli kahdesta sanasta useamman lauseen mittaisiin pohdiskeluihin, ja keskimääräiseksi vastausprosentiksi näihin kolmeen avoimeen kysymykseen saatiin 45 prosenttia.

4.5 Käytetyt analyysimenetelmät

Olenainen käsite kyselytutkimusten analysoinnissa on muuttuja, joka voi tutkimuksen näkökulmasta olla tutkimusmuuttuja tai taustamuuttuja. Mikäli tutkimuksen kohteena on vain yksi muuttuja ja sen arvot, voidaan käyttää yhden muuttujan menetelmiä, ja vastaavasti jos muuttujia on kaksi tai useita, tulee kyseeseen kahden tai useamman muuttujan menetelmät. Yhden muuttujan jakaumaa voidaan tarkastella esimerkiksi graafisesti tai käyttäen keskilukuja tai hajontalukuja. (Tampereen yliopisto, i.a.-b.)

Kyselylomakkeen suljettujen kysymysten analysoinnissa käytettiin tässä opinnäytetyössä pääasiassa yhden tai kahden muuttujan analyysiä, jonka tuloksena saatiin graafisia diagrammeja muuttujineen. Kuvaajia ja taulukoita selitettiin ja tulkittiin tarkemmin näiden grafiikoiden yhteydessä. Microsoft Forms tarjosi valmiiksi yhden muuttujan kaavioita kyselylomakkeen tiedoista, mutta muuhun analyysiin tarvittiin tietojen vienti Exeliin. Exelissä tutkittavaa perusjoukkoa koskevat tiedot saatiin sopivaan matriisimuotoon niin, että ne olivat helpommin analysoitavissa (Taulukko 2). Analyysivaiheen edetessä myös ristiintaulukointi oli hyvä menetelmä. Tätä käytettiin esimerkiksi silloin, kun verrattiin kolmea tutkittavaa työntekijäryhmää, asetettujen muuttujien jakautumista sekä niiden välisiä riippuvuussuhteita keskenään.

Taulukko 2. Esimerkki analyysivaiheen matriisista

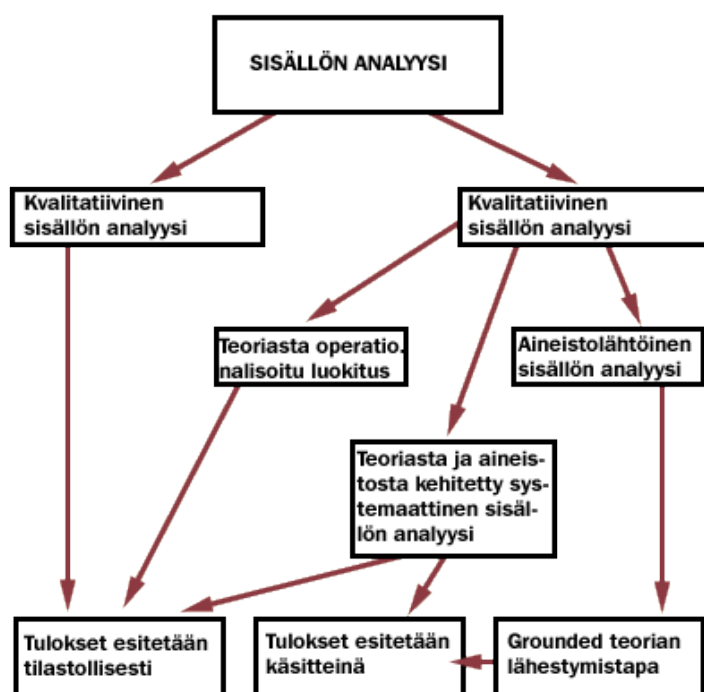
	Nuorisotyönohjaaja	Diakoniatyöntekijä	Pappi
Espoon hiippakunta	3	1	0
Helsingin hiippakunta	2	2	2
Lapuan hiippakunta	1	0	1
Mikkelin hiippakunta	1	1	3
Kuopion hiippakunta	1	0	0
Tampereen hiippakunta	5	0	2
Turun arkkihiippakunta	2	2	0

Kun määrällinen analysointi oli saatu tehtyä, siirryttiin seuraavaan vaiheeseen. Vastaajien kirjoittamat tekstit avoimiin kysymyksiin tuli myös analysoida, ja tähän tarvittiin perehtymistä kvalitatiivisen tutkimuksen lähestymistapoihin. Apuna tässä sekä koko analyysivaiheessa käytettiin yhteiskuntatieteellistä Tietoarkistoa, joka on ilmainen tutkimuksen ja opetuksen valtakunnallinen palveluinfrastrukturi.

Tutkimuksen kannalta olennaista avoimissa kysymyksissä oli, että mitä aineisto sisältää ja mistä vastaukset kertovat. Tähän oli hyvä soveltaa analyttistä tarkastelua sekä havaintojen sekä löydösten tulkintaa, jossa teoria ja oma ajattelu ovat taustavaikuttajina; näin aineistosta saadaan irti riittävästi tarvittavaa informaatioarvoa (Günther & Hasanen, i.a.).

Perustutkimusorientaatioksi avoimiin kysymyksiin sopi laadullinen sisällönanalyysi, joka keskittyy siihen, mistä asioista ja teemoista aineisto välittää

tietoa. Millaisista asioista vastaajat puhuvat, ja nouseeko esille joitain tiettyjä teemoja tai uusia näkökulmia sekä ideoita. Analyysivaiheessa teksteistä yritetään löytää yleisimpiä johtopäätöksiä, ja huomiota kiinnitetään tekstivastausten eroihin ja samankaltaisuuksiin. Analyysissä voi olla myös sisäinen orientaatio – kvantitatiivinen tai kvalitatiivinen (Kuvio 1). Kvantitatiivinen lähestymistapa noudattelee yleisesti tilastollista analyysitapaa, kun taas kvalitatiivinen ote ottaa huomioon aineiston ja analyysin vuorovaikutuksen. (Seitamaa-Hakkarainen, i.a.; Vuori, i.a.-a; Vuori, i.a.-b.)

Kuvio 1. Laadullisen sisällönanalyysin orientaatiot (Seitamaa-Hakkarainen, i.a.)

Sisäiset orientaatiot näkyvät tässä raportissa muun muassa taulukoissa 4 ja 5, joissa avoimet vastaukset esitetään ensin pääpiirteissään kategorisesti taulukkomuodossa, josta lukija voi helposti poimia olennaiset havainnot. Sen jälkeen esitellään lisäksi läpi yksittäisiä tutkimusjoukon vastauksia. Tämä siksi, että näin saadaan paremmin esille vastausten nyansseja, ja toisaalta sitaattit elävöittävät tutkimuksen tuloksia sekä tuovat paremmin ilmi vastaajien ajatuksia kysytyistä asioista.

5 TULOKSET

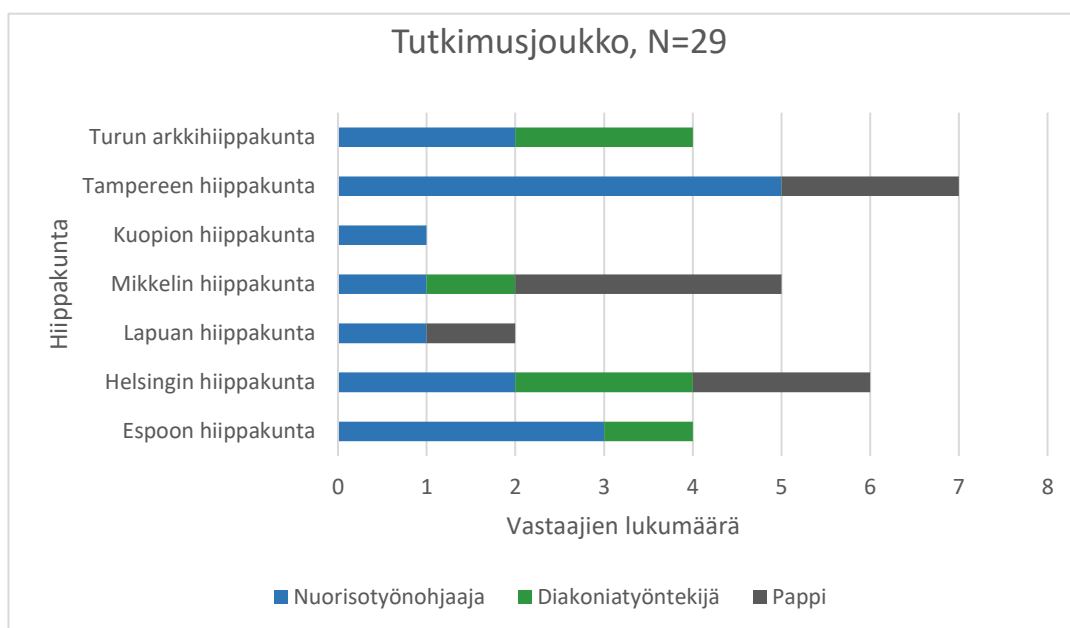
Kyselylomakkeella oli 20 kysymystä, ja seuraavassa käydään saadut tulokset läpi jaoteltuna kyselyn osien 1–4 mukaisesti. Pääpaino tutkimuksella oli tutkia nuorten aikuisten hengelliseen ohjaukseen liittyviä olosuhteita, ja aluksi perehdyimme tutkimusjoukon taustatietoihin ja etenimme siitä luku kerrallaan hengelliseen ohjaukseen sekä lopuksi avoimiin kysymyksiin.

5.1 Kyselyn osa 1, tutkimusjoukon taustatiedot

Kyselyyn saatiin vastauksia jokaisesta ammattiryhmästä – nuorisotyönohjaajista, diakoniatyöstä sekä papistosta, tätä kysyttiin kysymyksessä yksi. Ylivoimaisesti suurin vastaajaryhmä oli nuorisotyönohjaajat 15 vastaajalla (52 %). Diakoniatyöntekijöitä kyselyyn vastasi kuusi kappaletta, ja heidän osuutensa tutkimusjoukosta oli noin 21 prosenttia. Papiston osuudeksi jäi kahdeksan vastaajaa (27 %) tutkimusjoukosta. Ammattiryhmien hajontaa voi pitää melko onnistuneena tutkimuksen kannalta.

Kysymys kaksi selvitti vastaajien jakaumaa hiippakunnittain, ja hajonta oli onneksi siinäkin riittävän suurta. Huomionarvoista on se, että Oulun ja Porvoon hiippakunnista ei saatu yhtään vastaajaa. Oulun kohdalla tämä selittyi hiihtolomalla, joka kyselyn aikaan oli ajankohtainen juuri Pohjois-Suomessa; työntekijät olivat ehkäpä lomilla tai kiinni esimerkiksi leiritoiminnassa. Varsinaisesti Porvoon hiippakuntaan kyselyä ei kohdistettu, sillä kysely tehtiin vain suomeksi. Toki kyselyssä oli mahdollisuus myös valita Porvoon hiippakunta tai Borgå stift vastaajan hiippakunnaksi, mutta vastauksia ei saatu sosiaalisen median kanavien kautta.

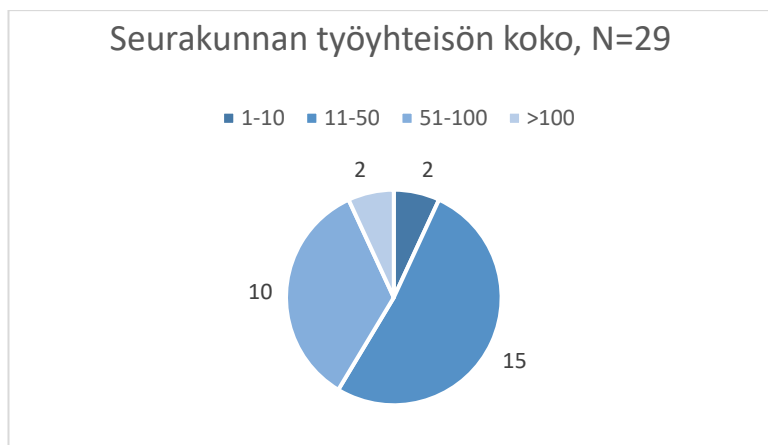
Kuopiosta vastasi vain yksi työntekijä ja Lapualta vastauksia saatiin kaksi. Kärkipaikan hiippakunnista vei Tampere, josta vastauksia tuli kaiken kaikkiaan seitsemän kappaletta. Helsinki ja Mikkeli olivat ainoat hiippakunnat, joista saatiin vastauksia jokaisesta ammattiryhmästä (Kuvio 2).

Kuvio 2. Tutkimusjoukon hajonta hiippakunnittain ja ammattiryhmittäin

Kysymyksessä kolme ja neljä haluttiin selvittää vastaajan työyhteisön kokoa sekä erityisesti nuorten aikuisten kanssa työskentelevien työntekijöiden lukumäärä. Työntekijäryhmää ei tässä kysymyksessä rajattu, joten luvuissa saattaa olla mukana muitakin työntekijäryhmiä kuin tämän tutkimuksen kolme, esimerkiksi kanttoreita. Mutta joka tapauksessa tuloksena saatiin mielenkiintoista dataa tutkimusjoukon ja seurakunnan koon suhteesta.

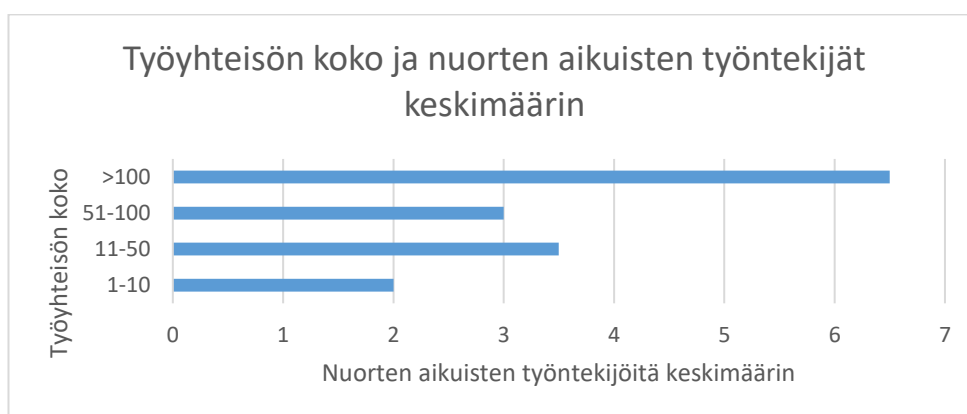
Seurakuntien työyhteisön koko antaa jonkinlaisia viitteitä vastaajan seurakunnan koosta, mutta ei toisaalta kerro, onko kyse esimerkiksi seurakuntayhtymän seurakunnasta. Joukossa on todennäköisesti sekä yksittäisiä itsenäisiä seurakuntia että yhteishallinnon alla olevia yhtymän seurakuntia. Valtaosa seurakunnista kuului kokoluokkiin 11–50 ja 51–100, ja mukaan mahtui kaksi pikkuseurakuntaa sekä kaksi yli 100:n henkilön työyhteisöä (Kuvio 3). Tältä osin otantaan olisi ollut hyvä saada mukaan ainakin vielä muutama pienempi seurakunta tutkimuksen luotettavuuden kannalta.

Kuvio 3. Vastaajien seurakunnan työyhteisön koko

Kun kysymysten kolme ja neljä tiedot yhdistetään, voidaan esittää työyhteisön koon suhde erityisesti nuorten aikuisten työntekijöihin (Kuvio 4). Huomio taulukossa kiinnittyy pienimpiin seurakuntiin, joissa nuorten aikuisten työntekijöiden määrä näyttää koko työntekijämäärään suhteutettuna melko suurelta. Kymmenellä työntekijällä kyse on jo 20 prosentin osuudesta seurakunnan työntekijöistä.

Kyse saattaa olla siitä, että pienemmissä seurakunnissa ei ole kovin tarkasti rajattuja työnkuvia, vaan todennäköisesti työtä nuorten aikuisten parissa tekee useampikin työntekijä erilaisissa kohtaamisissa. Isommissa seurakunnissa resursseja – rahaa ja työvoimaa – taas riittää jopa omaan nuorten aikuisten työntekijään nuorten aikuisten omista yhteisöistä puhumattakaan. Tutkimuksen useimmissa työyhteisöissä oli keskimäärin 3–3,5 nuorten aikuisten työntekijää, ja luonnollisesti yli 100:n henkilön työyhteisössä erityistyöntekijöiden määrä kasvaa.

Kuvio 4. Työyhteisön koko ja nuorten aikuisten työntekijät

Kysymykset viisi ja kuusi selvittivät, oliko vastaaja saanut koulutusta hengelliseen ohjaukseen. Halutessaan vastaaja sai lisäksi kirjoittaa, millaista koulutusta ohjaamiseen oli saanut ja missä. Kysymyksen vastaajista 23 (79 %) ei ollut saanut koulutusta, ja vain kuusi vastaajaa (21 %) vastasi saaneensa koulutusta ohjaukseen. Kyllä-vastaajista kolme oli nuorisotyönohjaajia ja kolme pappia.

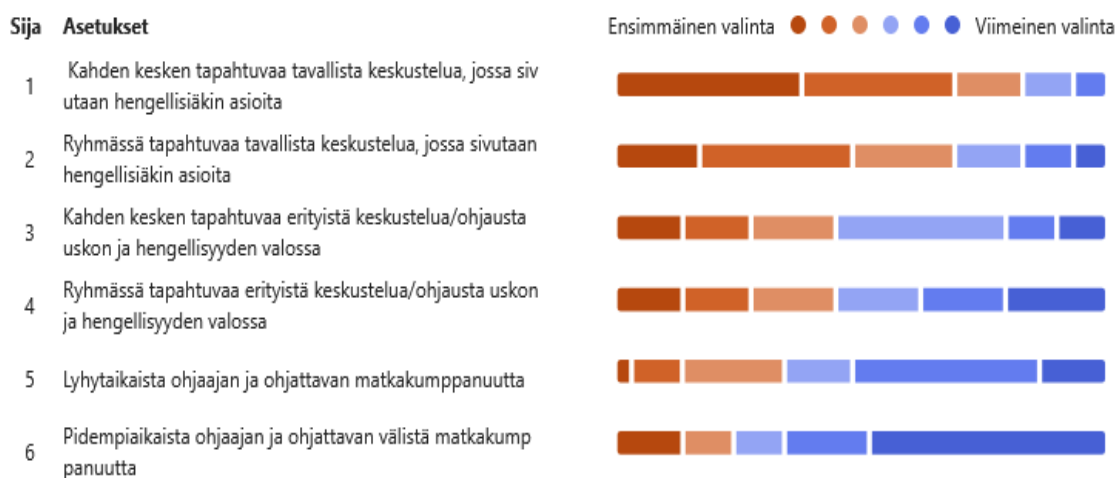
Tulos on hieman hämmentävä, sillä esimerkiksi sosionomi-diakonikoulutukseen sisältyy SIE-opintopaketti, jossa melko kattavasti hengellistä ohjausta käsitellään. Samoin teologikoulutuksessa on aiheeseen liittyviä opintopaketteja, mikäli aikoo papiksi seurakuntatyöhön yliopistosta valmistua. En-vastauksissa kyse saattaa hyvin olla siitä, miten vastaaja kokee sanan ”koulutus”, sillä kuitenkin jonkinlaista teorian tasoa koulutusta kaikki vastaajat ovat opiskeluaikoinaan saaneet. Erityiskoulutusta hengelliseen ohjaukseen tarjoaa ainakin Hiljaisuuden ystävät ja hiippakunnat henkilöstökoulutuksena. Myös opiskelujen aikana voi erikseen opetustarjonnasta valita sielunhoidon syventäviä opintoja muun muassa Diakissa sekä teologisissa tiedekunnissa.

Kun katsotaan kyllä-vastanneiden vastauksia, niin edellinen päätelmä koulutuksen tulkinnallisuudesta tulee paremmin ilmi. Kaksi nuorisotyönohjaajaa mainitsi käytynä koulutuksena Diakin opinnot, ja papit muun muassa ignatianiseen hengellisyyteen perehtymisen sekä sielunhoidon syventävät kurssit. Näin ollen kysymys koulutuksesta jää tutkimuksen kannalta hieman epäselväksi ja tulkinnanvaraiseksi, eikä kouluttautuneisuudesta voi tehdä mitään suurempia johtopäätöksiä. Joka tapauksessa tutkimusjoukolla oli perustietoja ja taitoja opiskelujen myötä, mutta lisäopiskeluakin aiheesta on melko hyvin tarjolla.

5.2 Kyselyn osa 2, ohjausympäristö ja käytetyt menetelmät

Kyselyn toinen osakokonaisuus käsitteli vastaajan kokemuksia sekä käytäntöjä liittyen nuorten aikuisten hengelliseen ohjaukseen. Kysymys seitsemän kartoitti sitä, millaisia vastaajan ohjaustilanteet useimmin työssä olivat, ja lisäksi vastaaja on joutunut miettimään myös matkakumppanuuden käsitettä. Vastaajien tuli

asettaa kuusi ohjaustilanteen vaihtoehtoa järjestykseen niin, että useimmiten siirrettiin ylimmäksi ja harvemmin alimmaksi luettelossa.

Kuvio 5. Vastaajien pääasialliset ohjaamisen muodot

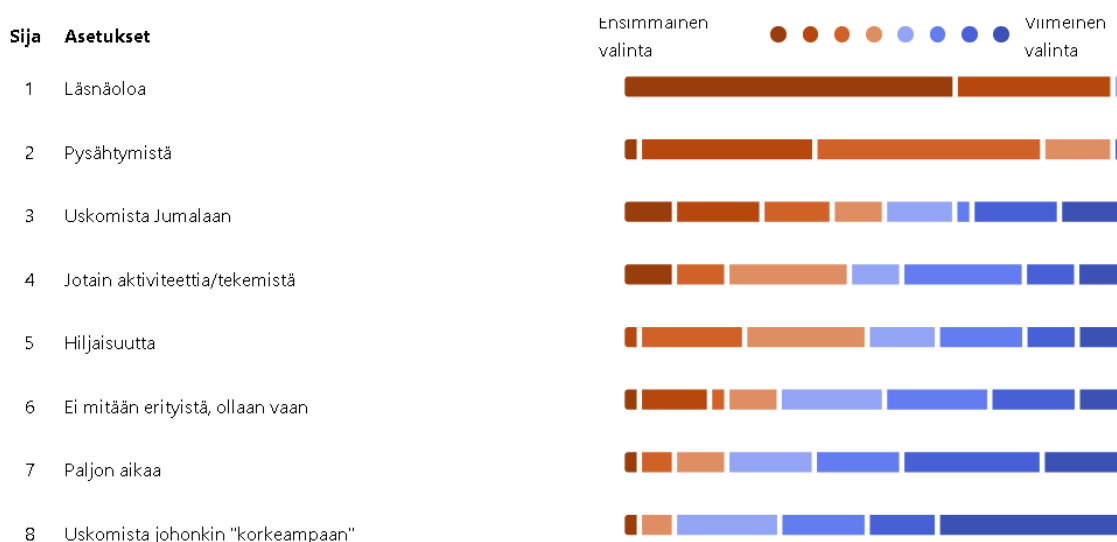
Yllä olevasta Kuvioista 5 näkyy, että valtaosalla vastaajista hengellinen ohjaustilanne nivoutui tavallisen keskustelun ympärille, joko kaksin ohjattavan kanssa tai ryhmätilanteissa. Kahdessa ylimmässä valinnassa hengellisistä asioista puhuminen ei ole kohtaamisen keskiössä, vaan niistä puhutaan, jos ne nousevat luontevasti esille. Keskivaiheille jäivät vastaajien valinnat, joissa ohjaustilanne oli jotain erityisempää, ehkä enemmän etukäteen suunniteltua ja sovittua. Myös usko ja hengellisyys oli näissä kohtaamisissa vahvemmin läsnä. Matkakumppanuus jäi tutkimusjoukolla valinnoissa alimmiksi vaihtoehtoiksi, eli harvemmin käytetyksi työskentelyorientaatioksi. Vastaajista viisi oli laittanut matkakumppanuuden pääasialliseksi työskentelymuodoksi; heistä neljä oli nuorisotyönohjaaja ja yksi diakoniatyöntekijä. Prosentuaalisesti tämä joukko on noin 17 %, eli matkakumppanuus ei kuitenkaan jää pelkästään marginaaliseksi työorientaatioksi kokonaisuudessa. Myös se, miten vastaajat itse määrittelevät ja kokevat matkakumppanuuden hengellisessä ohjauksessa, vaikuttaa todennäköisesti vastauksissa.

Vastaajilla oli myös mahdollisuus lisäksi vastata kirjoittaen, mikäli pääasialliset ohjaustilanteet olivat työssä jonkin muun kuin tarjottujen vaihtoehtojen kaltaisia. Vastauksia saatiin viisi, jotka olivat enemmän kuvauksia yksittäisistä

työtehtävistä tai työmuodoista. Vastaajat mainitsivat ohjaustilanteiksi taloudellisen tuen antamisen, erilaiset kohtaamiset, vierellä kulkemisen, kriisityön ja nuorten aikuisten illat. Toki nämä ohjaustilanteet mahtuisivat tarjotun kuuden vaihtoehdon sisälle myös, mutta toisaalta vastaajat todennäköisesti halusivat tuoda jo kyselyn alkuvaiheessa esille itselle tärkeinä pitämiään ohjauksen paikkoja.

Seuraavaksi kysymyksessä yhdeksän mentiin itse ohjaustilanteeseen ja selvitettiin, mitä ohjaustilanne tarvitsee vastaajien mielestä. Annettuja vaihtoehtoja oli kahdeksan, jotka vastaajien piti laittaa järjestykseen useimmiten – harvemmin. Lisäksi tarjolla oli mahdollisuus kirjoittaa, jos ohjaustilanne tarvitsi jotakin muuta kuin tarjolla olevia vaihtoehtoja.

Kuvion 6 kuvaajasta näkyy vastaajien valintojen hajonta. Ylivoimaisesti tärkeimmäksi tekijäksi nousi läsnäolon merkitys, ja 19 vastaajaa (66 %) tutkimusjoukosta nosti sen ylimmäiseksi. Läsnäolo vaatii usein pysähtymistä asian äärelle, ja pysähtyminen oli vastaajille keskimäärin toiseksi tärkein asia. Erilaisissa ihmisten välisissä kohtaamisissa – oli mukana hengellisyyttä tai ei – pysähtyminen ja läsnäolo ovat välttämätön parivaljakko. On merkittävää, että asia oli tutkimusryhmälle tärkeä, sillä tuntuu, että nyky maailma on hyvin suorituskeskeinen ja tehokkuusajattelu on muotia niin kouluissa kuin työpaikoilla. Pysähtyminen kaiken keskellä ei välttämättä ole helppoa.

Kuvio 6. Ohjaustilanteessa tarvittavia tekijöitä

”Uskomista Jumalaan” tuli keskiarvoisesti kolmanneksi tärkeimmäksi tekijäksi tutkimusjoukolla, tosin vastausten hajonta oli hyvin laaja. Ero ”Uskomista johonkin korkeampaan” -vaihtoehtoon on kuitenkin hyvin selvä – vastaajille kristinuskon Jumala vaikuttaa olennaisesti kuuluvan hengellisen ohjauksen tilanteisiin. Aktiviteettia ja tekemistä -vaihtoehto jäi valinnoissa keskivaiheille, ja se sijoitettiin järjestykseen laajalla skaalalla. Selvästi häntäpäähän jäivät vaihtoehdot ”Paljon aikaa” sekä ”Ei mitään erityistä, ollaan vaan”. Tutkimusjoukko vaikutti näin ollen pääsääntöisesti pitävän ohjaustilannetta jollain tapaa erityisenä ja että siinä ei välttämättä tarvitse paljon aikaa.

Kysymys 10 oli avoin kysymys, johon sai vastata, jos ohjaustilanne vaati jotain muuta kuin valmiiksi annetuissa vaihtoehtoissa. Vastauksia saatiin kahdeksan kappaletta. Vastauksissa nousivat esille muun muassa keskinäisen luottamuksen tematiikka sekä turvallisuuden tunteen tärkeys kohtaamistilanteissa. Kun luottamus on syventynyt ohjaajan ja ohjattavan välillä, on paremmat mahdollisuudet puhua syvällisemmin, myös hengellisistä asioista. Eräs vastaaja kiteytti vastauksensa seuraavasti:

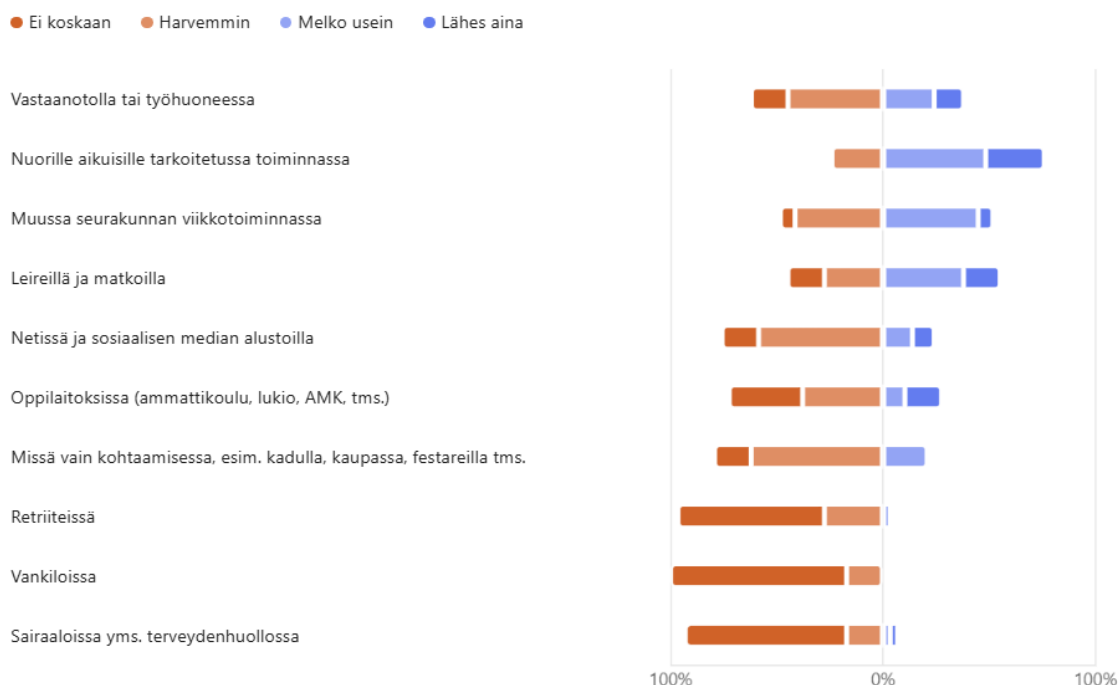
Mielestäni tilanteessa tärkeintä on läsnäolo, pysähtyminen asian ääreen ja riittävästi aikaa, joka voi jossain tilanteissa tarkoittaa viittäkin minuuttia. Hyödyllistä on, jos tilanteessa ei ole liikaa muita häiriötekijöitä (esim. kukaan ei siinä hetkessä yritä ohjata keskustelua pois hengellisistä teemoista).

Myös viestinnän merkitys nuorten aikuisten tavoittamisessa koettiin tärkeäksi. Lisäksi seurakunnan työntekijät ja heidän työnkuvansa saattavat jäädä vieraiksi puutteellisen informaation takia. Yksi vastaaja toteaa:

Usein seurakunnissa ei ymmärretä, miten iso merkitys viestinnällä on. Jos viesti ei tavoita nuoria aikuisia niin silloin heitä ei toiminnoissa nähdä. Tiedon välitystä, jotta nuori aikuinen ylipäänsä tietää hakeutua työntekijän juttusille.

Kysymys 11 selvitti, millaisissa ympäristöissä ja paikoissa nuorten aikuisten hengellinen ohjaus työntekijöillä tapahtuu (Kuvio 7). Vastaajista valtaosa, 22 (76 %), vastasi ohjauksen tapahtuvan melko usein tai lähes aina nuorille aikuisille

suunnatun toiminnan yhteydessä. Yli puolet vastaajista teki hengellistä ohjausta erityisesti erilaisten leirien ja matkojen aikana. Myös muu seurakunnan viikkotoiminta oli usein ohjauksen toimintaympäristönä monille vastaajille.

Kuvio 7. Nuorten aikuisten hengellisen ohjauksen toimintaympäristöt

Vastaanotolla tai työhuoneessa hengellistä ohjausta lähes aina toteutti tutkimusjoukosta kolme pappia ja yksi diakoniatyöntekijä, ja melko usein toteuttajina joukkoon mahtui myös kaksi nuorisotyönohjaajaa. Ohjausympäristöistä retriitit, vankilat ja terveydenhuolto olivat sellaisia, joissa ohjausta tehtiin harvoin tai ei koskaan. On toki syytä huomata, että kyseiset ympäristöt ovat erityisiä, sillä esimerkiksi vankiloissa ja sairaaloissa on lähes aina jokin oma hengellisen työn tekijä nimettynä. Näin ollen melko harva muu kirkon työntekijä näissä laitoksissa vieraillee ohjausta tekemässä. Kouluympäristössä ohjausta lähes aina tekivät tutkimusjoukosta kolme pappia ja kaksi diakoniatyöntekijää.

Sosiaalisen median ja internetin kautta ohjaustyötä teki harvempi joukko, kuitenkin niin, että vain viisi (17 %) vastaajista ei tehnyt sitä ollenkaan. Samansuuntainen tulos oli ohjauksella missä vain arkisessa kohtaamisessa, ja 18 vastaajaa (62 %) vastasi tällaisia ohjaamistilanteita tulevan harvoin kohdalle.

Kysymyksessä numero 12 vastaajilla oli mahdollisuus kertoa, mikäli hengellinen ohjaus tapahtui yleisimmin jossain muualla. Vastauksia saatiin tähän neljä kappaletta (Taulukko 3).

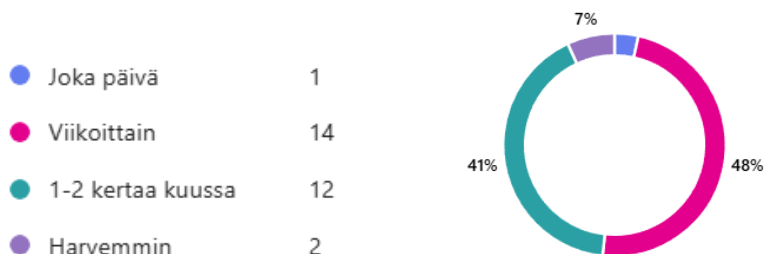
Taulukko 3. Muualla tapahtuva ohjaus, ote analyysimatriisista

Vastaukset	
	Netissä
	Jumalanpalveluksessa
	Seurakunnan kahvilassa ja ruokailutilaisuuksissa
	Puhelut

Vaikka annetuissa vastausvaihtoehdoissa oli valittavana ”muussa seurakunnan viikkotoiminnassa”, halusivat vastaajat tuoda erityisesti nämä Taulukon 3 neljä kohtaamisen paikkaa esille. Jumalanpalvelus on yleisesti ajatellen luterilaisen kirkon ytimessä kokoavana toimintana, ja sen yhteydessä tapahtuva hengellinen ohjaus vaikuttaa siten luontevalta. Tosin juuri nuoret sekä nuoret aikuiset eivät kovin usein tietään kirkkoon löydä, ja siksi kyse on ehkäpä erityistilaisuuksista tai yhteisötoiminnasta tässä kohtaa. Erilaisissa kahviteluissa ja ruokailuissa seurakunnan työntekijöillä on mahdollisuus kohdata eri ikäisiä ihmisiä, ja pöytäkeskusteluiden lomassa voi kehkeytyä sopivasti ohjaustilanne nuoren aikuisen kanssa.

Seurakunta ympäristönä sekä erilaiset toimintamuodot vaikuttavat tulosten mukaan olevan otollisinta maaperää nuorten aikuisten hengelliselle ohjaukselle. Mutta muuallakin tapahtuva kohtaamistyö oli vastaajille todella tärkeää, sillä sitä kautta voivat tulla kohdatuiksi ne, jotka eivät välttämättä ole seurakunnan toiminnassa mukana.

Kysymys 13 kartoitti sitä, kuinka usein vastaaja teki hengellistä ohjausta työssään. Vaihtoehtoja oli neljä: joka päivä, viikoittain, 1–2 kertaa kuussa sekä harvemmin (Kuvio 8).

Kuvio 8. Kuinka usein vastaajat tekevät hengellistä ohjausta

Suurin osa vastaajista teki hengellistä ohjausta kohtaamisissa viikoittain tai 1–2 kertaa kuussa. Kaksi vastaajista teki työtä harvemmin, yksi diakoni ja yksi nuorisotyönohjaaja. Vain yksi, Tampereen hiippakunnan alueen nuorisotyönohjaaja, teki ohjausta nuorten aikuisten kanssa päivittäin.

Seuraavassa kysymyksessä 14 selvitettiin ohjaustilanteen keskimääräistä kestoaikaa, ja vastaajat saivat valita neljästä vaihtoehdosta (Kuvio 9).

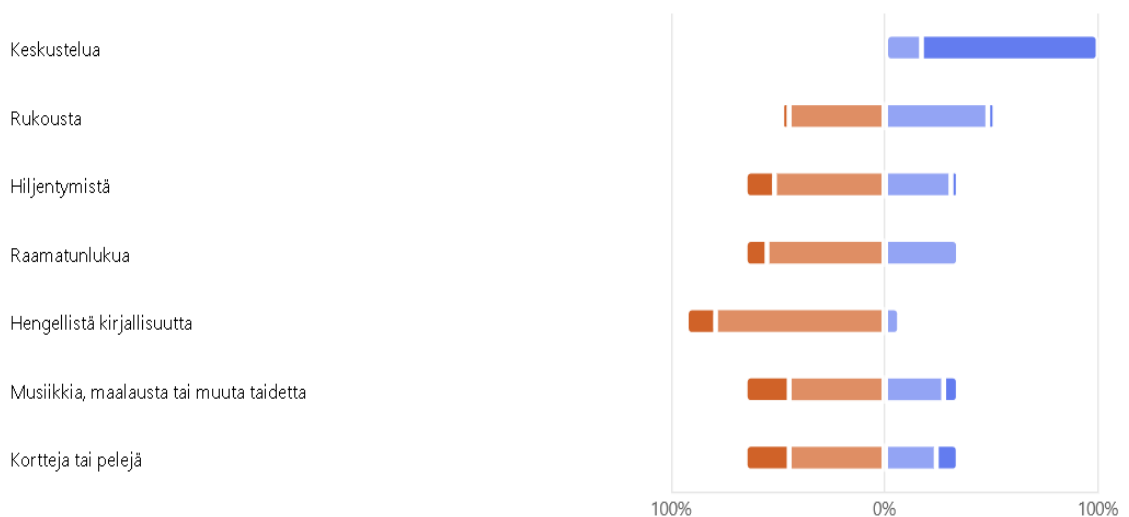
Kuvio 9. Ohjauksen keskimääräinen kesto aika

Suurin osa vastaajista vastasi hengellisen ohjaustilanteen kestoksi 15–60 minuuttia. Alle 15 minuutin ohjauksia teki pääsääntöisesti viisi vastaajaa, ja yli tunnin ohjauksia kaksi. Näistä kahdesta edellisestä toinen, nuorisotyönohjaaja, teki ohjaustyötä useimmiten kahvilaympäristöissä ja toisella, diakoniatyöntekijällä, painottui ryhmässä tapahtuva pitkäkestoinen ohjaaminen.

Seuraavaksi kysymyksessä 15 menttiin hengellisen ohjauksen konkreettisiin menetelmiin, ja vastaajat saivat sijoittaa seitsemän annettua vaihtoehtoa neliportaiselle asteikolle ei koskaan, harvemmin, usein ja joka kerta (Kuvio 10). Lisäksi oli mahdollista vastata kirjoittaen aiheesta lisää kysymyksessä 16.

Keskustelu kuului jokaisella vastaajalla osaksi ohjausta joko joka kerta tai usein. Hieman yli puolet käyttivät rukousta tilanteissa joka kerta tai usein, toinen puoli vastaajista taas harvemmin. Hiljentyminen ja raamatunluku kuului noin yhdeksällä (30 %) tutkimusjoukosta usein ohjauksiin. Muu hengellinen kirjallisuus ei ollut tilanteissa niin suosittua, sillä 23 (80 %) vastasi käyttävänsä vain harvemmin muuta kirjallisuutta. Joka tapauksessa näyttää siltä, että hengellinen toiminta – Raamatun lukeminen, rukous sekä hiljentyminen – ovat hyvin vaihtelevasti käytössä tutkimusjoukolla. Mielenkiintoinen huomio on kuitenkin se, että rukouksen ja Raamatun lukemisen välillä on havaittavissa selvä korrelaatio, ne kulkevat käsi kädessä valtaosalla vastaajista; jos Raamattua käytettiin, sisältyi ohjaustilanteeseen lähes aina myös rukousta.

● Ei koskaan ● Harvemmin ● Usein ● Joka kerta

Kuvio 10. Ohjaustilanteissa käytettyjen menetelmien hajonta

Taidemuotojen sekä pelien käytössä vastaajien hajonta oli myös melko suurta. Näitä menetelmiä käytti vastaajajoukosta kymmenen (35 %) usein tai joka kerta. Avoimissa vastauksissa (kysymys 16) käytetyiksi menetelmiksi mainittiin

läsnäolo, kohtaaminen, kuuntelu, keskustelu elämästä ja myös uskosta sekä tee- ja kahvitteluhetket.

Yksi vastaaja mainitsi käyttävänsä erityisesti Mind-Body Bridgingia sekä Metsämieltä. Ensimmäinen on menetelmä, jossa erilaisin harjoittein pyritään vahvistamaan kehon ja mielen yhteyttä; sen avulla keho ja voimavarat saadaan palautumaan ja resilienssiä paremmaksi (Mieli, 2024). Metsämieli puolestaan menetelmänä käyttää luonnon terveysvaikutuksia mielen taitojen vahvistamiseen; siihen sisältyy erilaisista mieleen vaikuttavia harjoitteita (Metsämieli, i.a.).

Ihan tavalliset kohtaamistilanteet vaikuttivat olevan vastaajille tärkeä lähtökohta syvemmille keskusteluille nuorten aikuisten parissa. Eräs avoimen kysymyksen vastaaja kirjoitti ja kiteytti asian seuraavasti:

Yleensä nämä tilanteet tapahtuvat "ihan normaalin olemisen" keskellä. Puhutaan isommassa tai pienemmässä ryhmässä niitä näitä, ja jollakin on mielessä jokin hengellinen kysymys tms. jota lähdetään pohtimaan. Joskus pohtimisen tukena käytetään Raamattua.

Hengellisen ohjauksen menetelmien kirjo näyttäytyy tulosten valossa hyvin moninaisena. Yhteisen keskustelun lisäksi oikeastaan itse kohtaamistilanne, vuorovaikutus ja työntekijän osaaminen sekä ideat ohjaavat sitä, millainen kokonaisuus kohtaamisen hetkestä lopulta muotoutuu.

5.3 Kyselyn osa 3, hyvinvointi ja osallisuus

Kysymys 17 selvitti vastaajilta heidän kokemuksiaan ja näkemyksiään siitä, oliko ohjausta saaneiden hyvinvointi lisääntynyt. Lisäksi kysyttiin kysymykset osallisuudesta sekä syrjäytymisen ehkäisystä. Tulosten mukaan hengellisellä ohjauksella on ollut positiivisia vaikutuksia tutkittujen hyvinvointiin vastaajien mielestä (Kuvio 11).

Kuvio 11. Hengellisen ohjauksen vaikutuksia vastaajien mukaan

Vastaajista 27 (93 %) koki, että ohjaus oli lisännyt ohjattavien hyvinvointia, vain yksi vastaaja ei osannut sanoa. Myös ohjattavien osallisuus oli lisääntynyt sekä toiminta oli vaikuttanut syrjäytymisen ehkäisyyn sitä vähentäen. Epävarmuus ohjauksen vaikutuksista syrjäytymisen vähentämiseen oli kuitenkin suurempaa kuin muissa kysymyksissä, ja kahdeksan vastaajaa (28 %) tutkimusjoukosta ei osannut sanoa siihen varmaksi mitään.

Täytyy huomata, että näissä kysymyksissä kyse on aika laajoista kokonaisuuksista, ja vastauksiin on syytä suhtautua siten hieman varovasti. Kuviossa 11 on näkyvissä vain ohjaavan työntekijän subjektiivinen kokemus, eikä tarkempaa tietoa ja taustatekijöitä näistä asioista tutkimuksessa kysytty. Mutta on hyvin mahdollista, että mikäli nuorten aikuisten hengellinen ohjaus on tapahtunut samalle yksilölle tai joukolle useampaan kertaan, voi yleisiä huomioita ja havaintoja ohjaaja näiden kysymysten valossa tehdä.

5.4 Kyselyn osa 4, ohjaustyön haasteet, erityispiirteet ja onnistumiset

Kyselylomakkeen kolme viimeistä kysymystä olivat avoimia kysymyksiä, ja vastauksia niihin saatiin yhteensä kaikkiaan 39 kappaletta. Kysymykset käsittelivät nuorten aikuisten hengellisen ohjauksen erityispiirteitä ja haasteita. Lisäksi niissä kysyttiin toimivia toimintatapoja ja vinkkejä toimintaan. Viimeisessä kysymyksessä sana oli vapaa, ja kyselyä ja sen aihepiirin asioita sai vapaasti kommentoida ja arvioida.

5.4.1 Ohjaustyön erityispiirteitä ja haasteita

Kysymykseen 18 vastasi neljä diakoniatyöntekijää, kahdeksan nuorisotyönohjaajaa sekä kuusi pappia, yhteensä 62 prosenttia tutkimusjoukosta. Vastauksista nousi useita teemoja, joista keskeisimmät olivat hengellisyys, nuorten aikuisten erilaiset elämäntilanteet ja haasteet sekä seurakuntien toiminnan kehitystarpeet.

Taulukko 4. Nuorten aikuisten parissa tehtävän työn erityispiirteitä teemoittain

Teema	Keskeisiä huomioita vastauksista
Ajan ja arjen haasteet	Paljon tekemistä, vähän aikaa hengellisille asioille Hektinen elämä estää pysähtymistä Toimintaan osallistumisen kynnys on korkea
Hengellisyys ja kirkko	Hengellisyys kätkeytyy arjen alle Pettymys kansankirkon "puuhasteluun" ja eettiseen "pöhinään" Halutaan selkeä kristillinen identiteetti ja perinteinen messu
Kohderyhmän moninaisuus	Hyvin erilaisia taustoja (herätysliikkeet, nepsyt jne.) Mukana sekä 17-vuotiaita että yli 20-vuotiaita Osa etsii hengellistä keskustelua, osa vain yhteyttä
Hengellinen ohjaus	Käsite koetaan mahtipontiseksi Ohjaus nähdään myös rinnalla kulkemisena Rukous on tärkeä työkalu Ohjaajan ei tule tuoda liikaa omaa maailmankuvaansa
Haasteet ja tuen tarpeet	Kipukysymykset: ihmissuhteet, yhteisön puute, elämänhallinta Monilla mielenterveys- ja päihdehaasteita, työttömyyttä Ohjaajalla tulisi olla psykologian ja mielenterveyden osaamista
Toiminnan kehittäminen	Lisää toimintaa opiskelijoille ja työikäisille (20–50 v.) Mielekästä ilta- ja viikonlopputoimintaa tarvitaan Nuorisotyönohjaajilla mahdollisuus pitkäkestoisempaan tukeen Syrjäytyneet hakeutuvat usein mukaan löytääkseen yhteisön

Vastanneiden mukaan yleispiirre nuorten aikuisten hengellisyydelle on, että se on ensinnäkin muuttanut muotoaan ja toisaalta hengelliset asiat jäävät paljolti arjen työ- ja koulukiireiden jalkoihin:

Työntekijän näkökulmasta on syytä huomioida, että nuorten ihmisten suhtautuminen esim. ylikuormittamiseen on murroksessa, ja poikkeaa esim. milleniaalien rationalisoivasta tavasta lähestyä vaikkapa hengellisiä kokemuksia.

Nuorilla aikuisilla on elämässään yhtä aikaa niin paljon tekemistä, työstettävää ja mietittävää, että hengelliset asiat jäävät niille jalkoihin. Siksi hengellisyys kätkeytyy paljon arjen muihin asioihin.

Yhtäältä vastaajilla oli myös kaipuuta perinteisemmälle hengellisyydelle, ja toisaalta kynnys toimintaan koettiin liian korkeaksi. Myös kohderyhmän hengellinen kompetenssi ja sen vaihtelut nähtiin haasteena:

...Ja tietysti nuorten aikuisten keskuudessa lähes taustasta riippumatta on nähtävissä pettymys luterilaisen kansankirkon jatkuvasti lisääntyvää "puuhastelua" ja löysää eettistä pöhinää kohtaan. Porukka haluaa kunnon messun ja rehellisesti kristillisen identiteetin.

Toisaalta näitä yli 20-vuotiaita käy samoissa nuorten illoissa rippikouluikäisten kanssa. Molempia tilanteita yhdistää se, että joukossa on niin monenlaista tarvetta. Joku haluaa keskustella hengellisistä asioista, joku kaipaa samaan aikaan keskustelua limpparin makeudesta.

Osa vastaajista kiinnitti huomiota nuorten aikuisten erilaisiin elämäntilanteisiin ja niihin liittyviin moninlaisiin haasteisiin:

Useimmiten näillä henkilöillä, joita aktiivisesti ohjataan, on jotain haasteita ja ongelmia elämässä, esim. työttömyyttä tai muuta rajoittuneisuutta.

Diakoniatapaamisiin tulevat nuoret aikuiset ovat usein opiskelijoita tai heillä on työkyvyttömyyttä monenlaisista syistä tai heillä on mielenterveys ja päihdehaasteita

Näiden kommenttien valossa hengellinen ohjaus näyttäytyy kokonaisvaltaiselta kohtaamiselta ja auttamiselta, jossa puhutaan ja haetaan apua hyvinkin erilaisiin elämäntilanteisiin. Näin ollen Kuvion 11 tulokset ohjauksen hyvinvointia parantavasta vaikutuksesta vaikuttavat olevan hyvin perusteltuja ja oikean suuntaisia.

Vastaajat olivat myös sitä mieltä, että seurakunnan nuorten aikuisten toiminnassa olisi vielä paljon kehitettävää. Työntekijöillä tulisi olla riittävästi aikaa keskittyä työhön, ja resursseja pitäisi toimintaan varata lisää:

Työhön pitäisi panostaa työntekijäresursseina paljon enemmän... Työn hektisyys ei tarjoa pysähtyä ja olla vaan. Pitää koko ajan olla kellon ääressä ja pahimmillaan valmistautua seuraavaan juttuun.

Sen että seurakuntiin tarvitaan lisää opiskelu/työikäisille suunnattua toimintaa. Monesti aikuisten toiminta on suunnattu eläkeläisille tai lapsiperheille.

Kyselylomakkeen suoran lähettämisen yhteydessä tein havainnon, että seurakuntien tarjoamat toiminnot nuorille aikuisille vaihtelevat suuresti. Joissakin seurakunnissa tarjontaa oli paljonkin, ja joissakin taas ei juuri yhtään. Luonnollisesti tähän vaikuttavat esimerkiksi seurakunnan koko ja käytettävät työresurssit. Toisaalta kyseisen kunnan ja seurakunnan väestörakenteella voi olla myös vaikutusta asiaan – jos nuoria aikuisia ei juurikaan ole saatavilla mukaan toimintaan, niin työtä on lähes mahdotonta toteuttaa.

Yhden vastaajan, diakonin, avoin teksti on hyvä vielä nostaa esille. Hän pohti vastauksessaan hengellisen ohjauksen käsitettä ja sen haasteellista tulkintaa seuraavasti:

Diakonina en haluaisi erotella hengellistä ohjausta ja sielunhoitokeskustelua - koko käsite hengellinen ohjaus on ehkä vähän haastava. Toki voin kulkea vierellä ja olla matkakumppani, mutta hengellinen ohjaus on aika mahtipontinen käsite.

Ja juuri tätä itsekin mietin, kun pohdin tämän opinnäytetyön lähtökohtia ja käsitteitä. Onko hengellinen ohjaus sittenkin liian vanhahtava sana käytettäväksi tähän nuorten aikuisten kanssa tehtävään monipuoliseen hengelliseen työskentelyyn?

5.4.2 Hyviä toimintoja nuorten aikuisten hengelliseen ohjaukseen

Kysymyslomakkeen kysymyksen 19 oli tarkoitus kartoittaa sitä, millaiset kohtaamiset ja toiminnot ovat olleet toimivia nuorten aikuisten kanssa. Vastauksia saatiin 14 (48 % vastaajista), ja niistä selviää, että tutkimusjoukolla oli lukuisia hyviä kokemuksia ja ideoita erilaisista nuorten aikuisten kanssa toteutetuista toiminnoista ja aktiviteeteista. Seuraavassa taulukossa ne on kategorisoitu pääpiirteittäin toiminnan tyyppin mukaan (Taulukko 5).

Taulukko 5. Toimintoja ja lähtökohtia nuorten aikuisten hengelliseen ohjaukseen

Kategoria	Toiminta
Hengelliset ja yhteisölliset tapahtumat	Leirit nuorille aikuisille Nuorten aikuisten illat Alfa-kurssit hengellisten kysymysten käsittelyyn Raamatun lukeminen yhdessä ja keskustelut Hartaudet
Musiikki ja liikunta	Nuorten aikuisten kuoro Sähly-liikuntavuorot, Metsämieli Musiikki ja musisointi
Kohtaamiset ja henkilökohtainen tuki	Spontaanit kohtaamiset kriisitilanteissa Walk-in-talk -keskustelut, Mind Body Bridging Puhelinpäivystykset Sielunhoito ja hengellinen ohjaus
Yhteistyö ja saavutettavuus	Some ja kouluyhteistyö Yhteistyö eri instanssien kanssa Turvallisuuden viestintä (sateenkaarikaulanauha)
Muut toimintamuodot	Peli-illat Raamis-opetuksen jälkeen Kahvi- ja keskusteluhetket messujen jälkeen

Taulukossa voi havaita yhtäläisyyksiä tämän tutkimuksen tulosten kuvioden 7 ja 10 kanssa. Nuorille aikuisille suunnattu kaikenlainen oma toiminta näyttäisi tarjoavan hyvät mahdollisuudet hengellisen ohjaamisen tilanteisiin. Musiikkitoiminnot sekä erilaiset liikuntamuodot olivat vastaajille myös otollisia toimintoja, joiden yhteydessä voi syntyä mahdollisuuksia kaikenlaisille keskusteluille taivaan ja maan välistä. Yksi vastaaja toteaa, että toiminnan vaihtoehtona voisi olla ottaa mallia uskonpuhdistaja Lutherilta seuraavaan tyyliin:

Älä ikinä buukkaa mitään messun jälkeen. Aina voi olla joku, joka haluaa jatkaa juttua kahvin tai kaljan äärellä.

Tai sitten yksinkertaisempi aloitus vuorovaikutustilanteelle voisi erään vastaajan mukaan kuitenkin olla järkevin:

Usein parasta evankeliumia on kysyä kahden kesken: "miten menee?". Ja jäädä aidosti kuuntelemaan.

Monessa vastaajien tekstissä toistui kohtaamisen ilmapiirin tärkeys, joka voi johtaa hengelliseen ohjaukseen saakka. Seuraava kommentti tiivistää asian melko onnistuneesti:

Aidot, läsnäoloa ja kuulluksi tulemista edistävät. Tilanteet, joissa on ollut turvallinen luottamuksen ilmapiiri kaksin tai isommallakin porukalla.

Myös kohtaamisen paikalla on merkitystä toiminnan onnistumiseen. Eräs vastaaja totesi osuvasti, että toiminnan paikan olisi hyvä olla nuorten arkeen nivoutunut helposti saavutettava paikka. Lisäksi toiminnan tapahtuma-aika on hyvä ottaa huomioon, kun kohtaamistyötä toteutetaan. "Kiireettömyys ja riittävästi aikaa, nuoren ehdoilla" – siinä oli erään vastaajan onnistuneen nuorten aikuisten hengellisen ohjauksen resepti.

5.4.3 Vapaan sanan ajatuksia

Kyselylomakkeen viimeisessä kysymyksessä, numero 20, annettiin tilaa vapaalle sanalle. Kysymykseen vastasi seitsemän henkilöä tutkimusjoukosta (24 %). Vastauksissa toivottiin kyselytutkimukselle menestystä sekä kirjoittajalle jaksamista opintoihin, mutta muutama kommentti hengellisestä ohjauksesta mahtui vielä mukaan.

Yksi vastaaja totesi, että työntekijät saattavat miettiä kohtaamisissa, että onko hyväksyttävää jutella hengellisistä asioista kohderyhmän kanssa. Tällainen arkuus on toki luonnollista, sillä kyse on hyvin henkilökohtaisista asioista.

Toisaalta kohtaamisissa seurakunnan työntekijöiden kanssa on – tai tulisi olla – läsnä hengellinen pohjavire, tuli se sitten ilmi sanoin tai ilman sanoja olemisessa ja teoissa. Joka tapauksessa tietynlainen rohkeus ja toisaalta hienotunteisuus olisi hyvä olla tilanteissa vaikuttavina tekijöinä. Nämä vaativat turvallisen läsnäolon tilanteessa toimiakseen.

Toinen vastaaja kiinnitti terävästi huomiota siihen, että nuorten aikuisten toimintaa tapahtuu muidenkin seurakunnan työmuotojen sisällä kuin vain kohderyhmälle osoitetussa toiminnassa. Esimerkiksi perhetyössä vanhemmat kuuluvat usein nuorten aikuisten ikähaarukkaan, ja sitä kautta voi myös saada hengellistä ohjausta tarvittaessa. On totta, että nuorten aikuisten ikäryhmä koskee useita työmuotoja, ja tätä seikkaa ei tule unohtaa, kun mietitään heidän kanssaan työskenteleviä työntekijöitä.

Eräs kirjoitti, että kokee itsensä paremminkin vierellä kulkijana ja mahdollistajana kuin suurena hengellisenä ohjaajana. Vastauksessa palataan jälleen jo aikaisemminkin mainittuun hengellisen ohjauksen termin tulkintaan, ohjauksen lähestymistapoihin ja henkilökohtaiseen kokemukseen siitä, miten oma työ nivoutuu nuorten aikuisten parissa tehtävän työn hengelliseen ulottuvuuteen.

6 EETTISYYS JA LUOTETTAVUUS

Tieteen tulisi aina olla mahdollisimman luotettavaa, ja tämä reliabiliteetin käsite on olennainen osa tutkimuksen arviointia. Kyse on siitä, miten hyvin tutkimusote ja valitut menetelmät sopivat valitun ilmiön tutkimiseen. Määrällisessä tutkimuksessa sillä tarkoitetaan, kuinka luotettavasti tutkimusmenetelmä ja käytetyt mittarit pystyvät antamaan ei-sattumanvaraisia toistettavissa olevia tuloksia. (Karjalainen ym., 2020b.)

Opinnäytetyössä tutkimusjoukon kooksi saatiin 29 henkilöä eri puolilta Suomea ja eri kokoisista seurakunnista. Otos on riittävä, mutta se olisi voinut olla laajempikin tutkimuksen paremman luotettavuuden kannalta. Työntekijöiden jakauma oli riittävän laaja luotettavaan tutkimukseen, ja käytettävät mittarit antoivat sellaista tietoa, jotka edustivat tarpeeksi luotettavasti isompaakin otantaa.

Laadullisella tutkimusosuudella luotettavuus keskittyy muun muassa tutkimusaineiston keräämiseen ja siihen, että aineistoa on kerätty oikeista lähteistä. Aineiston olisi ensinnäkin hyvä olla mahdollisimman edustava otos tutkittavasta ilmiöstä; raportissa on hyvä esittää osallistujien vastauksia riittävästi, jotta lukija osaa arvioida analyysin perusteita. (Karjalainen ym., 2020b.) Avoimiin laadullista tutkimusotetta edustaviin kysymyksiin saatiin vastauksia yhteensä 68 kappaletta. Suoria lainauksia esiteltiin työssä useassa kohtaa tuoden näin avoimesti esille vastaajien huomioita, ideoita sekä kommentteja aiheeseen liittyen.

Opinnäytetyön eettisissä lähtökohdissa apuna käytettiin Diakin virallisia ohjeita, jotka löytyvät opiskelijan Oske-oppaasta. Kyselyä laatiessa otettiin huomioon se, että kyselyn tulee olla anonyymi niin, ettei annetuista vastauksista ei voi yksilöidä vastaajien henkilöllisyyttä. Tämä varmistettiin siten, että kyselylomakkeeseen laitettiin asiasta selväsanainen maininta, ja minkäänlaisia henkilötietoja ei lomakkeessa kerätty. Näin taattiin esimerkiksi Kirkkolain vaatimus riittävästä salassapidosta (L 652/2023 10. luku 4. §.) Lisäksi työtä suunniteltaessa ja

toteutettaessa noudatettiin ja kunnioitettiin Tutkimuseettisen neuvottelukunnan ihmiseen kohdistuvan tutkimuksen eettisiä periaatteita; tutkimus ei saa aiheuttaa vastaajille riskejä, vahinkoa tai haittoja (Tutkimuseettinen neuvottelukunta, 2019, s. 7).

Oma positio tutkimuksessa oli, että olen nuorisodiakonin viransijainen ja vastuualueeseeni kuuluu työ tutkitun kohderyhmän, eli nuorten aikuisten parissa. Tämä antoi toisaalta hyvin valmiuksia pohtia tutkimukseen liittyviä kysymyksiä, mutta toisaalta juuri sen takia oli tärkeää kiinnittää huomiota mahdollisiin omiin ennakkokäsityksiin, jotka saattaisivat osaltaan vaikuttaa osallistujien vastauksien tulkintoihin.

7 TULOSTEN TARKASTELUA

Tutkimustuloksista selviää, että nuorten aikuisten hengellinen ohjaus toteutuu seurakunnissa mitä erilaisimmissa ympäristöissä ja kohtaamisissa. Työtä tehdään pääasiassa erityisesti kohderyhmälle toteutetussa seurakunnan toiminnassa, mutta jonkin verran myös ”kentällä” erilaisissa kohtaamisissa. Nuorille aikuisille tuttu ja turvalliseksi koettu seurakuntaympäristö näyttää tulosten perusteella vaikuttavan siihen, että siinä hengellisiä ohjaustilanteita voi helpommin syntyä joko suunnitellusti tai spontaanisti.

Kun peilataan tämän tutkimuksen tuloksia teoreettisiin lähtökohtiin sekä niiden pohjana olleisiin tutkimuksiin, voidaan todeta, että opinnäytetyön tulokset ovat jokseenkin samansuuntaisia. Nuorten aikuisten ikäryhmälle ominainen etsivä ja tutkiva elämänorientaatio nousee hyvin esille muun muassa tutkimuskyselyn avoimissa vastauksissa. Työntekijöiden vastauksia tulkitsemalla näyttää siltä, että nuoret aikuiset saavat kyllä vastakaikua kirkon toiminnasta ja kristillisestä uskosta, mutta samalla läsnä on uskonnollisen kentän ja tulkintojen kirjavuus. *Kirkko epävarmuuksien ajassa* -julkaisussa todetaan, että kristillinen usko

koetaan yhä valtavirrasta poikkeavaksi, mutta silti nuoret ja nuoret aikuiset eivät koe kuuluvansa vähemmistöön; näin ollen eri katsomusten moninaisuudesta on tullut osa arkipäivää (Salomäki ym., 2024, s. 97).

Toisaalta tässä yhteydessä nousee esiin myös se, että ne, jotka nuorista aikuisista seurakuntien toimintaan hakeutuvat, tietävät, että tällöin kyse on samalla jonkin asteisesta hengellisestä ympäristöstä - hengellinen ulottuvuus on toiminnassa läsnä tavalla tai toisella. Ja ehkä tämä on yksi tutkimuksen olennainen havainto, eli miten luodaan tälle kohderyhmälle turvallista mutta samalla mielekästä toimintaa. Avainasemassa on osallistaa nuoria suunnittelemaan toimintaa niin, että he itse pääsevät vaikuttamaan toiminnan sisältöihin ja toteutukseen

Tämä havainto ja osallisuuden haaste nousee esiin myös *Kirkko epävarmuuksien ajassa* -julkaisussa, jossa todetaan, että nuorille aikuisille ei välttämättä ole tarjolla mitään mielekästä tekemistä ja toimintaa. Vain vajaa puolet tutkituista seurakunnista oli onnistunut rippikoulun jälkeisen toiminnan kehittämisessä omasta mielestään riittävästi. (Salomäki ym., 2024, s. 219.) Kirkon *ovet auki!* -strategia kehottaakin miettimään, millaisia uusia toimintoja sekä kohtaamisten tapoja kirkko voisi tarjota, jotta ihmiset – myös nuoret aikuiset – löytäisivät seurakunnan yhteyteen (Suomen evankelis-luterilainen kirkko & Kirkkohallitus, 2020, s. 24).

Mutta tämän opinnäytetyön tutkimuksen tulokset osoittavat, että tähän haasteeseen on monissa seurakunnissa vastattu, ja monipuolista työtä tehdään useissa seurakunnissa asian eteen. Käytettyjen ohjausmenetelmien kirjo on tulosten mukaan hyvin laaja, ja keskeisimpänä elementtinä on joko kaksin tai ryhmässä käytävä keskustelu. Siihen voi liittyä rukousta tai Raamatunlukua, mutta vastaajien mukaan tärkeintä on itse läsnä oleva kohtaaminen ja keskustelu yleisesti elämään liittyvistä asioista. Tämä seikka tulee myös lähteissä esille – kaiken seurakunnan toiminnan tulisi lähteä yhteisöllisyydestä ja siitä, että aidosti ollaan kiinnostuneita ihmisistä ja välitetään (Kauppila ym., 2021, luku Nuoret seurakuntalaisina).

Sanallisen hartauden tai hiljentymisen lisäksi vastaajat käyttivät ohjaustilanteissa monipuolisesti myös musiikkia ja erilaisia liikuntamuotoja sekä pelejä. Menetelmiä voi hyvin myös yhdistää ja käyttää vaikkapa keskusteluissa sekulaarien menetelmien tarjontaa, kuten esimerkiksi Mind-Body Bridgingia sekä Metsämieltä.

Nuorten aikuisten hengellinen ohjaus koettiin kaiken kaikkiaan hyvin tärkeäksi työksi. Se on kirkolle – ja tämän opinnäytetyön kyselyyn vastanneille – hyvin olennainen ryhmä tavoittaa. Työtä vaikeuttavat osaltaan muun muassa henkilöstöresurssit; nuorten aikuisten työtä olisi paljon, mutta tekijöitä ja työaikaa ei niinkään. Jatkuva kiire ja seurakuntaympäristön muutokset vaikuttavat osaltaan siihen, että kohderyhmään ei pysty kunnolla panostamaan. Haastavaksi koettiin lisäksi ryhmän heterogeenisyys, sillä nepsyongelmat ovat lisääntyneet ja työttömyys sekä mielenterveyden haasteet ovat tänä päivänä yhä kasvava trendi. Edellisistä seikoista huolimatta lyhyesti kartoitettu hyvinvointia koskeva kysymys osoittaa siihen suuntaan, että nuorten aikuisten hengellisellä ohjauksella on todennäköisesti hyvinvointia edistäviä vaikutuksia. Tämä kysymys vaatisi vielä tarkempaa seurantaa ja omaa erillistä tutkimusta aiheesta.

Vastaajien tiedollinen kompetenssi ohjaamiseen jäi tutkimustuloksissa lopulta hieman epäselväksi, ja se saattoi johtua puutteellisesta tai epäselvästä kysymyksenasettelusta kysymyksissä kuusi ja yhdeksän (Kuvio 6). Ohjaustilanteessa tarvitaan kyllä läsnäoloa, mutta miten työntekijät hyödyntävät työssään opittuja asioita? Koulutusta kysyttäessä olisi ollut kenties järkevämpää kysyä erikseen perustutkintoon liittyvästä koulutuksesta ja vielä erikseen sen jälkeisestä jatkokoulutuksesta. On hyvin mahdollista ja todennäköistä, että tiedot ja taidot näkyvät ohjauksessa, mutta sitä ei tässä yhteydessä sanoitettu.

Hengellinen ohjaus käsitteenä oli valtaosalle vastaajista käsitteenä tuttu, eikä termin käyttöä juurikaan vierastettu vastausten perusteella. Mutta silti pieni osa vastaajista pohti termin oikeellisuutta ja sen tarkempaa sisältöä; onko se kuitenkin liian mahtipontinen käytettäväksi kohderyhmän keskusteluissa ja hengellisissä kohtaamisissa? Joka tapauksessa tulkitsi työntekijä termin kuinka vain, tuntui, että työ sujui siitä huolimatta tuloksista päätellen varsin hyvin. Heikki

Kotila kiteyttää asian niin, että pääasia on, että ohjauksen muodosta riippumatta hengellisen elämän kysymykset voisivat olla luontevalla tavalla läsnä seurakunnissa (Kotila, 2015, luku Miksi nyt on hengellisen ohjauksen aika?).

8 POHDINTA

Tämän opinnäytetyön tarkoituksena oli kyselytutkimuksen avulla kartoittaa Suomen luterilaisen kirkon sisällä tehtävää hengellistä ohjausta nuorten aikuisten parissa. Kyselyyn vastasi 29 kirkon nuorisotyönohjaajaa, diakoniatyöntekijää ja nuorten aikuisten toiminnasta vastaavaa pappia. Tutkimustuloksista selvisi, miten työtä tehdään, millaisissa tilanteissa, millaisin keinoin ja millaisia erityispiirteitä nuoren aikuisten ohjaus sisältää.

Tutkimustulokset luovat vahvan näkemyksen sille, että työ nuorten aikuisten hengellisen ohjauksen parissa on hyvissä ja osaavissa käsissä Suomen luterilaisessa kirkossa. Vaikka työmäärä kuormittaa työstä vastaavia ja aikaa on rajallisesti, tehdyn työn moninaisuus jaksaa silti hämmästyttää. Työntekijäjoukko on motivoitunutta, ja idearikkaita sekä monipuolisia toimintoja on tarjolla kohderyhmälle tulla mukaan toimintaan.

Tästä on juuri kysymys - sen lisäksi, että opinnäytetyö tuotti tutkimuksellisesti hyvin mielenkiintoista vertailumuotoista tietoa työtavoista, se voi osaltaan auttaa seurakuntia konkreettisesti kehittämään nuorten aikuisten parissa tehtävää työtä. Nyt on saatavilla jonkinlainen käsitys siitä, miten työtä tehdään ja millaiset toiminnot ja ympäristöt voivat toimia ohjauksessa. On kuitenkin tärkeää huomata, että tässä tutkimuksessa kysymyksessä on vain ja ainoastaan työntekijöiden näkökulma ja kokemukset kohtaamisten toimivuudesta. Joten tältä osin työmuodon kehittäminen seurakuntatasolla vaatii vahvaa osallistavaa yhdessä tekemisen otetta nuoriin aikuisiin.

Opinnäytetyön prosessia on hyvä tarkastella myös oman ammatillisen kehittymisen kannalta. Arviointiin voi käyttää esimerkiksi sosionomi-diakoniatyön koulutukseen liittyviä osaamisvaatimuksia eli kompetensseja (Diakonia-ammattikorkeakoulu, i.a.). Opinnäytetyön prosessi tuki ja kasvatti kirjoittajan omaa sosiaalialan sekä diakonia-alan kompetensseja erityisesti työn kehityksen näkökulmasta. Keskeisenä sosiaalialan kompetenssina on muun muassa asiakkaan palveluntarpeen arviointi; tässä tutkimuksessa sillä tarkoitettiin nuorten aikuisten erilaisten hengellisten, uskonnollisten ja sielunhoidollisten tarpeiden tunnistamista ja kartoittamista kyselyllä työntekijöiden näkökulmasta. Tutkimustyö auttoi hahmottamaan uusia keinoja tukea yksilöiden kasvua ja kehitystä sekä vahvisti osaamista toimia muutoksen ja innovaatioiden eteenpäin viejänä nyt ja tulevaisuudessa.

Suomen evankelis-luterilaisella kirkolla on myös omat kirkollisten ammattien ydinosaamiskuvauksensa (Suomen ev.lut kirkko, i.a.-e). Diakonian viranhaltijan kuvaukseen viitaten tämän opinnäytetyön tekeminen kasvatti taitoa tutkia ja käyttää toimintaympäristöstä ja ihmisten arjesta saatavaa tietoa työmuodon kehittämiseen. Myös kyselyn tekeminen lisäsi työn toimivuuden arviointia, sillä olennainen ammattitaito on tunnistaa erilaisia yhteisöön liittymisen esteitä ja varmistaa turvallinen tila monenlaisille tavoille olla mukana nuorten aikuisten toiminnassa. Tämän opinnäytetyön tuloksista ja koostetaulukoista saa hyvän käsityksen tutkitun työmuodon moninaisista toiminnoista ja erityispiirteistä.

Kokonaisuudessaan tämän tutkimuksen tulokset ovat motivoivia ja rohkaisevia. Kun omat ideat työhön ovat vähissä tai kiireet painavat päälle, niin voi todeta, että jo usein pelkkä juttelu ja kohtaaminen nuorten aikuisten kanssa ovat hyvä lähtökohta. Tuloksista voi siis hyvin saada hyviä ideoita ja kipinää nuorten aikuisten hengellisen ohjaamisen toteuttamiseen ja kehittämiseen. Ehkäpä juuri niin päin, että ensin luodaan mielekkäitä toimintoja yhdessä kohderyhmää osallistaen, ja kun toiminta pyörii, siinä samalla on mahdollista käydä tarvittaessa myös hengellisiä ohjauskeskusteluja. Näin ollen voidaan lyhyesti tiivistää, että kolme hengellisen ohjausympäristön elementtiä – turvallinen tila, mielekäs tekeminen sekä hengellisyys nivoutuvat toisiinsa erottamattomasti kokonaisuudeksi.

Loppujen lopuksi on varmasti niin, että työstä tulee jokaisella hieman oman näköistä, jossa vaikuttavat muun muassa työntekijän persoonalliset ominaisuudet, hyväksi havaitut toimivat työtavat sekä oma innostuneisuus ja paneutuminen kyseiseen työhön. Olennaista on se, että kyse ei ole niinkään termeistä ja tulkinnoista, vaan siitä, että tätä tärkeää työtä tehdään nuorten aikuisten parissa, ja heillä on mahdollisuus tulla kohdatuksi niin arkisten kuin hengellisten asioiden kanssa.

Mutta tämä tutkimus oli vain pieni otanta tärkeästä aiheesta ja yksi näkökulma kirkossa tapahtuvan nuorten aikuisten hengellisen ohjauksen tutkimiseen. Jatkotutkimustarpeita on muun muassa siksi, että kehittyvän globalisaation lisäksi koko uskonnollisuuden kenttä on jatkuvassa muutoksessa, ja samalla kirkon toimintaympäristö joutuu sopeutumaan sen tuomiin uusiin haasteisiin.

Hengellisen ohjauksen alueelliset sekä hiippakunnalliset erot ja painotukset jäivät lopulta tämän tutkimuksen ulkopuolelle, kuten myös ruotsinkielisten alueiden erityispiirteet. Näissä saattaisi vielä olla paljon mielenkiintoista tutkittavaa. Myös tähän tutkimukseen valittujen ammattikuntien keskinäiset erot ohjauksessa jäivät melko vähälle huomiolle puhumattakaan mahdollisesti muiden seurakunnan työntekijäryhmien toteuttamasta hengellisestä ohjauksesta.

Verkostoituminen on tärkeä elementti muutoksen aikoina, ja yhdessä tekeminen sekä kehittäminen on hedelmällinen tapa vastata erilaisiin työn haasteisiin. Nuorten aikuisten työntekijöiden voisi olla hyvä verkostoitua ja jakaa yhdessä tietoa ja kokemuksia hengellisestä ohjauksesta keskenään esimerkiksi Teams-kanavalla tai tapaamisissa.

Tässä opinnäytetyössä pääpaino oli työntekijän näkökulmassa, mutta olisi erityisen hedelmällistä tutkia myös nuorten aikuisten omia kokemuksia hengellisestä ohjauksesta toiminnan yhteydessä – mikä heitä motivoi ja millaiset toiminnot heidän mielestään toimivat ja mitkä eivät. Lisäksi hyvinvoinnin näkökulmaan olisi hyvä pureutua syvemmin; millaisia vaikutuksia hengellisellä ohjauksella voitaisiin havaita olevan tutkittavien hyvinvointiin, osallisuuteen ja

syrjäytymisen ehkäisyyn. Myös tutkittavan kohderyhmän sosioekonomisen taustan sekä hengellisten lapsuusajan kokemusten korrelaatiota hengellisen ohjaukseen ohjautumiseen olisi tulevaisuudessa tutkimuksissa kiinnostavaa selvittää.

LÄHTEET

- Anttila, P. (i.a.). Tutkimisen taito ja tiedon hankinta. *Metodix*. Saatavilla 12.3.2025 <https://metodix.fi/2014/05/17/anttila-pirkko-tutkimisen-taito-ja-tiedon-hankinta/#9.1.5%20Survey%20eli%20kyselytutkimus>
- Diakonia-ammattikorkeakoulu. (i.a.). *Sosionomi (AMK), diakoniatyö - koulutuksesta valmistuneen osaamisvaatimukset eli kompetenssit*. Saatavilla 28.4.2025 <https://www.diak.fi/opiskelu/opiskelijan-polku/opintojen-suorittaminen/arviointi/osaamisvaatimukset-sosionomi-amk-diakoniatyo/>
- Golo, B. K., Keysar, A., Kontala, J., Lassander, M. T., Nynäs, P., Shterin, M., Sjö, S., & Stenner, P. (2022). *The diversity of worldviews among young adults: Contemporary (non)religiosity and spirituality through the lens of an international mixed method study*. Springer. <https://doi.org/10.1007/978-3-030-94691-3>
- Gothóni, R. (2014). *Auttava kohtaaminen 2, Sielunhoidon menetelmät ja käytäntö*. Kirjapaja.
- Günther, K., & Hasanen, K. (i.a.). Johdanto. Analyysi ja tutkimus. Teoksessa Jaana Vuori (toim.) *Laadullisen tutkimuksen verkkokäsikirja*. Tampere: Yhteiskuntatieteellinen tietoaarkisto [ylläpitäjä ja tuottaja]. Saatavilla 16.3.2025 <https://www.fsd.tuni.fi/fi/palvelut/menetelmaopetus/kvali/analyysitav-an-valinta-ja-yleiset-analyysitavat/analyysi-ja-tulkinta/>
- Hakala, J. T. (2022). *Hyvä, parempi, valmis: Opinnäyteopas ammattikorkeakouluille*. Gaudeamus.
- Hassinen, V. (21.5.2015). Ketkä tekevät hengellistä työtä seurakunnassa? *Kotimaa*. <https://www.kotimaa.fi/blogit/ketka-tekevät-hengellista-tyota-seurakunnassa/>
- Hauta-Aho, H., & Tornivaara, S-M. (2009). *Kirkosta kiinni!* Kirjapaja.
- Hiljaisuuden ystävät. (i.a.). *Mitä on hengellinen ohjaus?* Saatavilla 1.2.2025 https://www.hiljaisuudenystavat.fi/mita-hengellinen-ohjaus/ät_ry
- Hirsjärvi, S., Remes, P., Sajavaara, P., Sinivuori, E., & Sinivuori, E. (1997). *Tutki ja kirjoita*. Tammi.

- Holopainen, J. (2015). Hengellinen matka ja pastoraalipsykologia. Teoksessa Kotila, H. (toim.). *Hengellisen ohjauksen kirja*. Kirjapaja. Jyväskylän yliopisto. (i.a.). *Tutkimusstrategiat*. Saatavilla 2.2.2024 <https://sites.app.jyu.fi/mehu/fi/menetelmäpolku/tutkimusstrategiat>
- Karjalainen, A. L., Kivirinta, M., Nylund, M., Valtonen, M., & Vesterinen, O. (toim.). (2020a). Opinnäytetyön raportin rakenne ja sisältö. *Osallistavan ja tutkivan kehittämisen opas 2.0*. Diakonia-ammattikorkeakoulu. <http://urn.fi/URN:NBN:fi-fe2020042722617>
- Karjalainen, A. L., Kivirinta, M., Nylund, M., Valtonen, M., & Vesterinen, O. (toim.). (2020b). Tutkimus ja kehittämistyön luotettavuus. *Osallistavan ja tutkivan kehittämisen opas 2.0*. Diakonia-ammattikorkeakoulu. <http://urn.fi/URN:NBN:fi-fe2020042722617>
- Kauppila, H., Häkkinen, T., Ijäs, M., Kivelä, M., Kokkonen, J., Malkavaara, M., Pihkala, P., Porkka, J., Ritokoski, S., Mylläri, A-R., Suhonen, K., Valtonen, M., & Vappula, K. (2021). *Kasvu vapautteen: Nuorten rinnalla seurakunnassa*. Kirjapaja.
- Kiilakoski, T. (toim.). (2024). *Katsomusaiheita: Nuorisobarometri 2023*. Valtion nuorisoneuvosto, Nuorisotutkimusseura & Opetus- ja kulttuuriministeriö. <https://urn.fi/urn:nbn:fi:fsd:T-FSD3901>
- Kirkko Vantaalla. (i.a.). *Tikkurilan seurakunta, nuoret aikuiset*. Saatavilla 11.3.2025 <https://www.vantaanseurakunnat.fi/tikkurilan-seurakunta/nuoret-aikuiset>
- Kotila, H. (2015). Miksi nyt on hengellisen ohjauksen aika? Teoksessa H. Kotila (toim.) *Hengellisen ohjauksen kirja*. Kirjapaja Oy.
- Kotimaisten kielten keskus. (i.a.). *Kielitoimiston sanakirja*. Saatavilla 27.1.2025 <https://www.kielitoimistonsanakirja.fi/#/hengellinen?searchMode=all>
- L 442/1999. Laki holhoustoimesta 1.4.1999/442. <https://www.finlex.fi/fi/laki/ajantasa/1999/19990442>
- L 652/2023. Kirkkolaki 14.4.2023/652. <https://www.finlex.fi/fi/laki/ajantasa/2023/20230652#L10P4>
- L 1285/2016. Nuorisolaki 21.12.2016/1285. <https://www.finlex.fi/fi/laki/alkup/2016/20161285>
- Malkavaara, M. (i.a.). Hengellinen ja henkinen. *Dialogi*. Saatavilla 27.1.2025 <http://urn.fi/URN:NBN:fi-fe2022061346081>

- Metsämieli. (i.a.). *Metsämieli tasapainottaa mieltä ja kehoa!* Saatavilla 19.3.2025 <https://metsamieli.fi/Etusivu/>
- Mieli. (2024). *Mind Body Bridging -harjoitukset.* <https://mieli.fi/vahvista-mielenterveyttasi/harjoitukset/mind-body-bridging-harjoitukset/>
- Mikkola, S., Saarelainen, S., Hannikainen, P., & Saarelainen, S. (2023). *Milleniaalien kirkko: Kulttuuriset muutokset ja kristillinen usko.* Kirkon tutkimus ja koulutus.
- Navi. (2025). *Mikä on Navi?* <https://www.naviryhma.fi/mika-on-navi/#yhteystiedot>
- Noren. (2021). *Nuorten aikuisten elämä ja hengellisyys – Tutkimus milleniaaleista ja z-sukupolvesta.* Noren. https://evl.fi/plus/wp-content/uploads/sites/3/2023/08/Nuoret-aikuiset-tutkimus_small.pdf
- Nuorisoala. (i.a.). *Tietoa nuorista. Keitä ovat nuoret?* Saatavilla 11.3.2025 <https://nuorisoala.fi/vaikuttaminen/tietoa-nuorista/>
- Nuortenkoski. (2024). *K17-toiminta.* <https://nuortenkoski.fi/k17-toiminta/>
- Peura, M. (2015). *Kuka etsii hengellistä ohjausta?* Teoksessa H.Kotila (toim). *Hengellisen ohjauksen kirja.* Kirjapaja.
- Porkka, J. (2018). *Hengellinen ohjaus ja matkakumppanuus* [video; luentotallenne]. Diakle. <https://diakle.diak.fi/login/index.php>
- Rauman seurakunta. (i.a.). *K18-toiminta.* Saatavilla 11.3.2025 <https://www.raumanseurakunta.fi/aikuisille/nuoret-aikuiset>
- Resolution 2250, 9.12.2015. <https://unoy.org/wp-content/uploads/SCR-2250.pdf>
- Salomäki, H., Ketola, K., Komulainen, J., Salminen, V., Sohlberg, J., & Kirkon tutkimus ja koulutus. (2024). *Kirkko epävarmuuksien ajassa: Suomen evankelis-luterilainen kirkko 2020-2023.* Kirkon tutkimus ja koulutus.
- Seitamaa-Hakkarainen, P. (i.a.) Kvalitatiivinen sisällönanalyysi. *Methodix.* Saatavilla 16.3.2025 <https://methodix.fi/2014/05/19/seitamaa-hakkarainen-kvalitatiivinen-sisallon-analyysi/>
- Suomen evankelis-luterilainen kirkko & Kirkkohallitus. (2020). *Ovet auki: Suomen evankelis-luterilaisen kirkon strategia vuoteen 2026.* Kirkkohallitus.

- Suomen ev.lut. kirkko. (2021). *Raamattu ja kirkko*. Suomen ev.-lut. kirkon julkaisuja, Piispainkirje 2021. <https://evl.fi/wp-content/uploads/2023/09/Raamattu-ja-kirkko-Piispainkirje-2021-1.pdf>
- Suomen ev.lut. kirkko. (15.2.2024). *Rippikoulun aikana kastettuja ja kirkkoon liittyneitä oli ennätysmäärä vuonna 2023*. <https://evl.fi/tiedote/rippikoulun-aikana-kastettuja-ja-kirkkoon-liittyneita-oli-ennatysmaara-vuonna-2023/>
- Suomen ev.lut kirkko. (i.a.-a). *Ekumenia ja hengellisyys*. Saatavilla 15.3.2025 [Luterilaisessa hengellisyydessä mennyt ja tuleva kohtaavat - Ekumenia - Evl.fi](https://www.evli.fi/ekumenia-ja-hengellisyys)
- Suomen ev.lut kirkko. (i.a.-b). *Kirkko työnantajana*. Saatavilla 10.3.2025 <https://evl.fi/tietoa-meista/toissa-kirkossa/kirkko-tyonantajana/>
- Suomen ev.lut. kirkko. (i.a.-c). *Seurakuntahaku*. Saatavilla 25.2.2025 <https://evl.fi/seurakunnat/>
- Suomen ev.lut. kirkko. (i.a.-d). *Jäsentilasto 2024*. Saatavilla 15.2.2025 <https://www.kirkontilastot.fi/viz.php?id=271>
- Suomen ev.lut. kirkko. (i.a.-e). *Diakonian viranhaltijan ydinosaamiskuvaus*. Kirkkohallitus. Saatavilla 28.4.2025 <https://kirkonydinosaaminen.fi/diakonian-viranhaltija.html>
- Tampereen yliopisto. (i.a.-a). Kyselylomakkeen laatiminen. *Kvantitatiivisen tutkimuksen verkkokäsikirja*. Saatavilla 13.3.2025 <https://www.fsd.tuni.fi/fi/palvelut/menetelmaopetus/kvanti/kyselylomake/laatiminen/>
- Tampereen yliopisto. (i.a.-b). Menetelmien tyyppejä ja sopivan menetelmän valinta. *Kvantitatiivisen tutkimuksen verkkokäsikirja*. Saatavilla 13.3.2025 <https://www.fsd.tuni.fi/fi/palvelut/menetelmaopetus/kvanti/menetelma/menetelmatyyppit/>
- Tutkimuseettinen neuvottelukunta. (2019). *Ihmiseen kohdistuvan tutkimuksen eettiset periaatteet ja ihmistieteiden eettinen ennakoarviointi Suomessa*. Tutkimuseettisen neuvottelukunnan ohje 2019. https://tenk.fi/sites/default/files/2021-01/Ihmistieteiden_eettisen_ennakoarvioinnin_ohje_2020.pdf

- Valli, R. (2015). *Johdatus tilastolliseen tutkimukseen* (2. uud. p.). PS-kustannus.
- Valtioneuvosto. (20.6.2023). *Vahva ja välittävä Suomi*. Pääministeri Petteri Orpon hallituksen ohjelma 20.6.2023.
<https://valtioneuvosto.fi/hallitukset/hallitusohjelma#/>
- Valtonen, M., & Diakonia-ammattikorkeakoulu. (2009). *Kertomuksia kirkon työntekijäksi kasvamisesta: Kirkon nuorisotyöohjaajiksi opiskelevien spiritualiteetin ja ammatillisen identiteetin muotoutuminen*. Diakonia-ammattikorkeakoulu. <https://urn.fi/URN:ISBN:978-952-493-079-6>
- Vappula, K. (toim.). (2023.). *Milleniaalien polut. Reittejä aitoon ja läsnäolevaan kirkkoon*. Kirkkohallitus.
<https://julkaisut.evl.fi/catalog/Tutkimukset%20ja%20julkaisut/r/4337>
- Vuori, J. (i.a.-a). Yleiset analyysitavat. Teoksessa Jaana Vuori (toim.) *Laadullisen tutkimuksen verkkokäsikirja*. Tampere: Yhteiskuntatieteellinen tietokirjasto [ylläpitäjä ja tuottaja]. Saatavilla 16.3.2025
<https://www.fsd.tuni.fi/fi/palvelut/menetelmaopetus/kvali/analyysitav-an-valinta-ja-yleiset-analyysitavat/yleiset-analyysitavat/>
- Vuori, J. (i.a.-b). Laadullinen sisällönanalyysi. Teoksessa Jaana Vuori (toim.) *Laadullisen tutkimuksen verkkokäsikirja*. Tampere: Yhteiskuntatieteellinen tietokirjasto [ylläpitäjä ja tuottaja]. Saatavilla 16.3.2025
<https://www.fsd.tuni.fi/fi/palvelut/menetelmaopetus/kvali/analyysitav-an-valinta-ja-yleiset-analyysitavat/laadullinen-sisallonanalyysi/>

LIITE 1. SAATETEKSTI JA KYSELYLOMAKE

Saateteksti

Moikka,

Teetkö työtä nuorten aikuisten parissa? Jos kyllä, niin hienoa!

Opiskelen Diakonia-ammattikorkeakoulussa sosionomi-diakoniksi, ja opintoihini kuuluu opinnäytetyön tekeminen. Tutkin kyselylomakkeen avulla nuorten aikuisten hengellistä ohjausta. Kysely kohdistetaan kirkon nuorisotyönohjaajille, diakoniatyöntekijöille ja nuorten aikuisten toiminnassa oleville papeille.

Työ nuorten aikuisten parissa on äärimmäisen tärkeää muun muassa siksi, että tutkimusten mukaan juuri nuoret aikuiset eroavat kirkosta eniten. Miten kohderyhmän hengellisyyttä voidaan tukea? Miten hengellinen ohjaaminen toteutetaan, kun sitä toivotaan? Varataanko ohjaamiseen aika ja keskustellaan kahdestaan ajan kanssa, vai tapahtuuko ohjaaminen enemmän tavallisissa arjen kohtaamisissa?

Tutkimus toteutetaan anonymisti kyselylomakkeella, johon vastaamiseen menee noin 10 minuuttia. Yhteenveto tutkimuksesta löytyy julkaistusta opinnäytetyöstä alkukesästä 2025.

Kysely on avoinna 1.-11.3 välisenä aikana, eli reilu viikko aikaa osallistua.

Ja kiitos paljon, että vastaat ja vaikutat – tuloksena saattaa tulla myös hyviä työkaluja nuorten aikuisten ohjaukseen meille kaikille!

Ystävällisin terveisin

- Tomi Pöntinen
Sosionomi-diakoniopiskelija, Diak Pori/Helsinki
vs. nuorisodiakoni
Sääksmäen seurakunta

Nuorten aikuisten hengellinen ohjaus

Tämä kysely on osa Tomi Pöntisen Diakonia-ammattikorkeakoulussa tekemää opinnäytetyötä, jossa pyritään selvittämään nuorten aikuisten hengelliseen ohjaukseen liittyviä työtapoja ja olosuhteita Suomen ev. lut. kirkossa. Kyselyssä nuorilla aikuisilla tarkoitetaan **18–29-vuotiaita** henkilöitä. Kysely on suunnattu nuorten aikuisten parissa työskenteleville kirkon nuorisotyöntekijöille, diakoniatyöntekijöille ja papeille.

1

Alkukysymykset

Tähdellä merkityt kysymykset ovat pakollisia

1. Työtehtäväni seurakunnassa *

Nuorisotyöntekijä

Diakoniatyöntekijä

Pappi

Muu

2. Hiippakunta, jonka alueella työskentelen *

Borgå stift

Espoon hiippakunta

Helsingin hiippakunta

Kuopion hiippakunta

Lapuan hiippakunta

Mikkelin hiippakunta

Porvoon hiippakunta

Tampereen hiippakunta

Turun arkkihiippakunta

Oulun hiippakunta

3. Työyhteisössäni on työntekijöitä *

1-10

11-50

51-100

yli 100

4. Kuinka moni työyhteisösi työntekijöistä työskentelee erityisesti nuorten aikuisten parissa itsesi mukaan lukien? Jos et tiedä tarkkaan, arvioi. *

- 1
- 2-3
- 4-10
- Yli 10

5. Olen saanut koulutusta työssäni hengelliseen ohjaukseen *

- Kyllä
- En

6. Jos olet saanut työssäsi koulutusta hengelliseen ohjaukseen, niin millaista?

Kirjoita vastaus

Hengellinen ohjaus - millaisena se työssäni näyttäytyy.

Tähdellä merkityt kysymykset ovat pakollisia

7. Nuorten aikuisten hengellinen ohjaustilanne on työssäni pääasiassa...Laita vaihtoehdot järjestykseen: ylimpänä 1. useimmiten - alimpana 6. harvemmin *

Kahden kesken tapahtuvaa erityistä keskustelua/ohjausta uskon ja hengellisyyden valossa

Ryhmässä tapahtuvaa erityistä keskustelua/ohjausta uskon ja hengellisyyden valossa

Pidempiaikaista ohjaajan ja ohjattavan välistä matkakumppanuutta

Lyhytaikaista ohjaajan ja ohjattavan matkakumppanuutta

Kahden kesken tapahtuvaa tavallista keskustelua, jossa sivutaan hengellisiäkin asioita

Ryhmässä tapahtuvaa tavallista keskustelua, jossa sivutaan hengellisiäkin asioita

8. Nuorten aikuisten hengelliset ohjaustilanteet on työssäni pääasiassa jotain muuta, mitä?

Kirjoita vastaus

9. Nuorten aikuisten hengellinen ohjaustilanne tarvitsee mielestäni useimmiten... Laita vaihtoehdot järjestykseen: ylimpänä 1. useimmiten - alimpana 8. harvemmin *

Hiljaisuutta
Läsnäoloa
Pysähtymistä
Paljon aikaa
Uskomista Jumalaan
Uskomista johonkin "korkeampaan"
Jotain aktiiviteettia/tekemistä
Ei mitään erityistä, ollaan vaan

10. Nuorten aikuisten hengellinen ohjaustilanne tarvitsee mielestäni useimmiten jotain muuta, mitä?

Kirjoita vastaus

11. Nuorten aikuisten hengellinen ohjaus toteutuu työssäni... *

	Ei koskaan	Harvemmin	Melko usein	Lähes aina
Vastaanotolla tai työhuoneessa	☐	☐	☐	☐
Nuorille aikuisille tarkoitetussa toiminnassa	☐	☐	☐	☐
Muussa seurakunnan viikkotoiminnassa	☐	☐	☐	☐
Leireillä ja matkoilla	☐	☐	☐	☐
Netissä ja sosiaalisen median alustoilla	☐	☐	☐	☐
Oppilaitoksissa (ammattikoulu, lukio, AMK, tms.)	☐	☐	☐	☐
Missä vain kohtaamisessa, esim. kadulla, kaupassa, festareilla tms.	☐	☐	☐	☐
Retriiteissä	☐	☐	☐	☐
Vankiloissa	☐	☐	☐	☐
Sairaaloissa yms. terveydenhuollossa	☐	☐	☐	☐

12. Nuorten aikuisten hengellinen ohjaus tapahtuu työssäni yleisimmin jossain muualla, missä?

Kirjoita vastaus

13. Kuinka usein teen nuorten aikuisten hengellistä ohjausta työssäni? *

- Joka päivä
- Viikoittain
- 1-2 kertaa kuussa
- Harvemmin

14. Työssäni yksittäisen hengellisen ohjaustilanteen ajallinen kesto on useimmiten noin... *

- 1-5 minuuttia
- 5-15 minuuttia
- 15-60 minuuttia
- Yli 60 minuuttia

15. Hengelliseen ohjaustilanteeseen työssäni nuorten aikuisten kanssa sisältyy menetelmänä *

	Ei koskaan	Harvemmin	Usein	Joka kerta
Keskustelua	☐	☐	☐	☐
Rukousta	☐	☐	☐	☐
Hiljentymistä	☐	☐	☐	☐
Raamatunlukua	☐	☐	☐	☐
Hengellistä kirjallisuutta	☐	☐	☐	☐
Musiikkia, maalausta tai muuta taidetta	☐	☐	☐	☐
Kortteja tai pelejä	☐	☐	☐	☐

16. Hengelliseen ohjaustilanteeseen työssäni nuorten aikuisten kanssa sisältyy useimmiten menetelmänä jotain muuta, mitä?

Kirjoita vastaus

Hyvinvointi ja osallisuus

Osallisuus on kuulumista, yhteisöllisyyttä ja vaikuttamista yhteisön ilmapiiriin ja päätöksentekoon. Osallisuuden kokemuksella on todettu olevan suuria vaikutuksia hyvinvointiin.

17. Koen työntekijänä, että toteuttamani nuorten aikuisten hengellinen ohjaus on... *

	Täysin eri mieltä	Jokseenkin eri mieltä	En osaa sanoa	Jokseenkin samaa mieltä	Täysin samaa mieltä
Lisännyt ohjattavan/ohjattavien hyvinvointia	☐	☐	☐	☐	☐
Edistänyt ohjattavan/ohjattavien osallisuutta	☐	☐	☐	☐	☐
Vaikuttanut syrjäytymisen ehkäisyyn	☐	☐	☐	☐	☐

Loppuun pari kysymystä työalan haasteista ja onnistumisista

Näitä olisi kiva kuulla!

18. Mitä huomioon otettavia erityispiirteitä ja/tai haasteita olet havainnut työssäsi nuorten aikuisten hengellisessä ohjauksessa?

Kirjoita vastaus

19. Millaiset kohtaamiset ja toiminnot ovat toimineet nuorten aikuisten hengellisessä ohjaamisessa? Hyvät ideat jakoon!

Kirjoita vastaus

20. Tuleeko muuta mieleen? Sana on vapaa 😊

Kirjoita vastaus